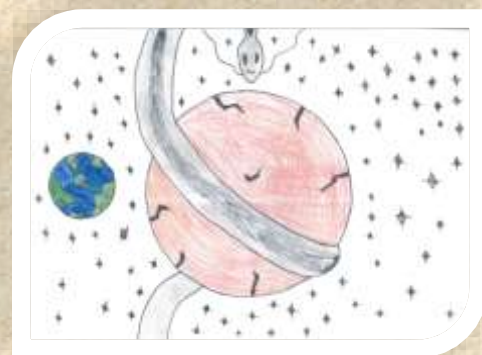

ŠOLOPIS 2019/2020

Uvodni pozdrav ravnateljice

Drage učenke, dragi učenci, dragi prijatelji Šolopisa!

Nihče od nas si niti v sanjah ni predstavljal, da se bodo zadnji meseci šolskega leta 2019/2020 odvijali na način, ki nam ga je zapovedala pandemija koronavirusa. In to ravno v času, ko naj bi se vi – učenke in učenci – pripravljali na zaključek šolskega leta. Že v marcu nas je presenetilo zaprtje šol in s tem delo na daljavo. Tako je bilo v hipu veliko naših načrtov postavljenih na glavo ali pa vsaj v povsem drugačne okvirje. Tudi Šolopis, ki smo ga vsako leto zagnano sestavljali in z veseljem pričakovali njegov izid ob koncu šolskega leta, je tokrat ugledal luč sveta šele 1. septembra. In še to v povsem novi preobleki ter z drugačno vsebino.

Kljub delu v spremenjenih razmerah ste učenci izdelali čudovite stvaritve in veliko jih je našlo svoje mesto v letošnjem Šolopisu. Prav vse, ki ste z izjemno vnemo domiselno ustvarjali in učiteljem pošiljali svoje prispevke, ponovno pohvalim za trud, prizadevnost in dobro voljo, ki ste jih ohranjali tudi pri delu na daljavo.

Portret ravnateljice narisali nekdanji učenci 8. b.

Uvodni pozdrav ravnateljice

Želim si, da bi del teh vaših odličnih nalog ostal kot trajen zapis na čas, ki nas je prisilil k drugačnemu pouku. Ko pomislim na to obdobje, mi pridejo na misel besede našega neizmerno ustvarjalnega pesnika Toneta Pavčka:

Nekaj je v zraku.
Lepega. Nežnega.
Mimobežnega.
Nekaj je v zraku.

Nekaj je v zraku.
Kar odseva v očeh,
kar odmeva v ljudeh
na vsakem koraku.

Med vsemi nami naj bo nenehno nekaj lepega, dobrega: ljubezen, spoštljivost, strpnost ... Še posebej v tem »čudnem« čas, ko še vedno nismo varni pred novim virusom in boleznijo, ki jo lahko povzroči. Zato, drage učenke in učenci, spoštujte z vso resnostjo navodila za preprečevanja okužbe z virusom COVID 19. Hkrati pa ostanite optimistični, iščite dobro v vseh in vsem okrog sebe. Naj »covid era« čim prej mine! Srečno vsem v novem šolskem letu!

Vaša ravnateljica

V letošnjem šolskem letu smo se odločili, da bomo poglobljeno razmišljali o našem planetu. Naša šola že vrsto let skrbi za varovanje okolja, med drugim tudi tako, da večkrat organizira akcijo zbiranja starega papirja ter spodbuja, ne le učence in delavce šole, temveč tudi starše ter ostale prebivalce k odgovornemu ravnanju z odpadki, vodo in električno energijo. Zavedamo se, kako pomembno je ohranjati čisto okolje, zato smo se odločili, da to problematiko predstavimo tudi v letošnjem Šolopisu. O varovanju narave smo razmišljali še bolj, pravilno smo ločevali odpadke, varčevali z vodo in energijo.

Učence vsakodnevno vzgajamo, da lahko te lepote izgubimo, če zanje ne skrbimo. Skrb za okolje in naravo mora postati del življenja. To nam daje upanje, da bo tudi v prihodnosti zagotovljena kakovost našega bivanja. Slovenija je naravno lepa in bogata dežela, zato se moramo toliko bolj potruditi, da bo taka tudi ostala, k temu pa lahko največ pripomorejo tisti, ki bodo snovali njeno prihodnost – naši najmlajši.

A nato se je zgodilo in vse je postalo drugače ...

Karantena, izolacija, varnostna razdalja, čim manj stikov ... besede, ki nas ločujejo, plašijo, morda celo spravljajo v obup. Kljub vsemu menimo, da smo učitelji z učenci morda še bolj povezani, kot smo bili pred »korona izzivom«. Naše sodelovanje je potekalo preko učnih kanalov vse dni v tednu od jutra do večera. Varnostno razdaljo smo premostili z videokonferencami, kjer smo se skupaj učili in tudi potožili drug drugemu. Večina učencev se je šolskega dela lotila resno, najlepše pa je videti ustvarjalno žilico otrok, ki odvečni prosti čas porabijo za uresničevanje idej, za katere prej niso imeli časa.

Uredništvo Šolopisa

Koronačas nas je opomnil, da je skrajni čas, da poskrbimo za naš planet, zase in za svoje zdravje, predvsem pa nas je obogatil s spoznanjem, kako pomembno je imeti ljudi okoli sebe. Narava nam šepeta, naj končno poskrbimo zanjo, pa četudi se moramo za nekaj časa odpovedati svoji svobodi. Uči nas, da je na koncu vsake poti upanje in da moramo včasih glasno zajokati, da se bomo, ko bo ta čas minil, lahko iz srca in glasno spet smejali.

Uredništvo Šolopisa

NEKAJ UTRINKOV DELA NA DALJAVO ...

1. A

SKUPNO DELO UČENCEV 1. A RAZREDA

1. A

TRAVNIK

1. A

PAPIRNATI ZMAJ

1. A

HIŠA IZ ODPADNE EMBALAŽE

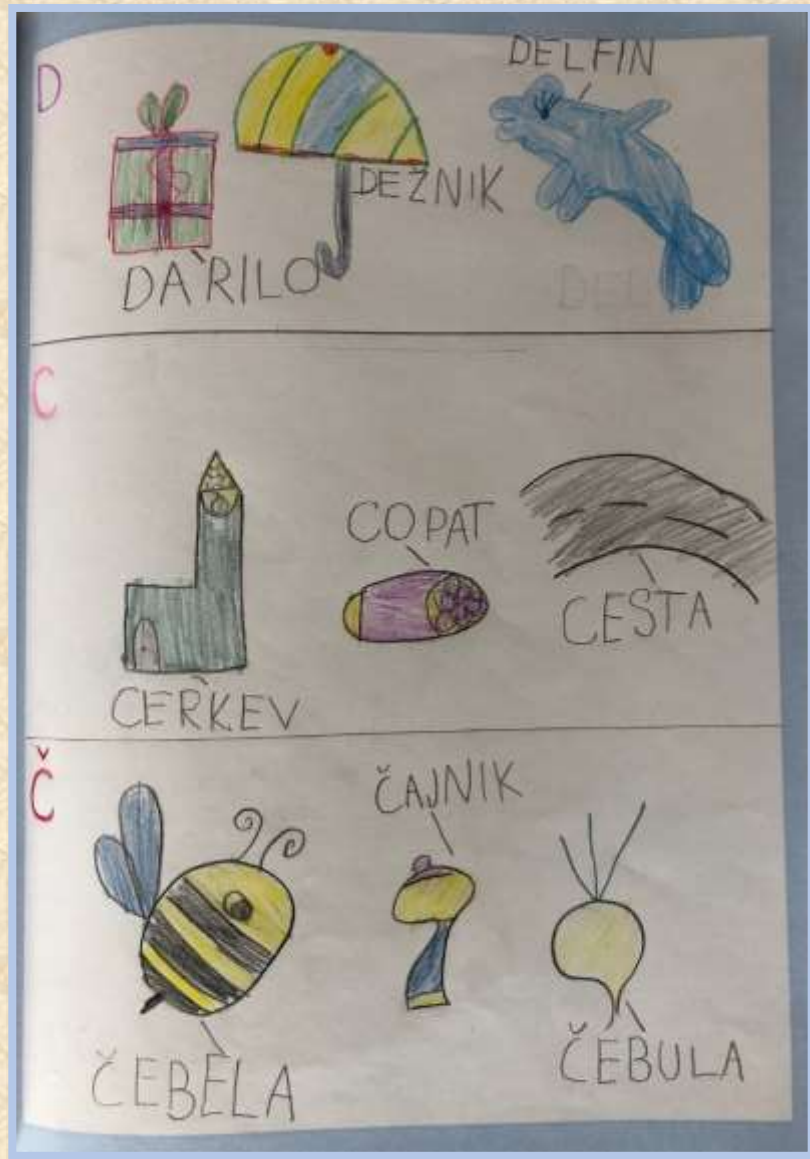
ORKA IZ PLASTELINA

1. B

NARAVA JE DEL NAS – SKUPNO DELO UČENCEV 1. B RAZREDA

1. B

BESEDE, KI SE ZAČNEJO Z DOLOČENIM GLASOM (SLJ).

POMLADNE CVETLICE (LEPLJENKA – LUM)

IZDELKI, KI SO NASTALI V ČASU ŠOLANJA NA DALJAVO.

1. B

TRAVNIK

MAČKA

IZDELKI, KI SO NASTALI V ČASU ŠOLANJA NA DALJAVO.

1. B

POMLADNE CVETLICE

GUGALNICA

IZDELKI, KI SO NASTALI V ČASU ŠOLANJA NA DALJAVO.

DELFINČKI IZ 1.C

SEPTEMBRA SMO SE MI SPOZNALI
IN PRIJATELJI SMO ŽE POSTALI.

DELFINČKI NAŠE JE IME,
NAŠ DRUGI DOM JE 1.C.

KOT PRAVI DELFINI RADI SE
CRKLJAMO,
SKAČEMO IN VELIKO SE
IGRAMO.

VSI MORAMO SKRBETI ZA ČISTO OKOLJE.
MORAMO LOČEVATI ODPADKE.
PLASTIKO LOČIMO POSEBEJ.
NE SMEMO KURITI KAKŠNE NEVARNE
STVARI, KER TO OGROŽA NAŠ PLANET.
TUDI KADAR GREMO V NARAVO ALI
GOZD. NE SMEMO ONESNAŽEVATI
OKOLJA.

AMELIE MARIČ, 1.C

VARUJMO OKOLJE IN POSKRIBIMO ZA NAŠ PLANET.

1. C

1. C

AMELIE

ZOJA

FILIP • K

TOBIA

VITA

AVNI

VALIZAK

IZA K

OSKAR

FILIP

ANAMARIA

MAX

1.C

ZARA

LANA

TJAŠ

LOTI

AVA

SARA

OLIVER

EVA

ŽAN

SVETLANA

TIAN

LEV

SKUPNO DELO UČENCEV 1. C RAZREDA

1. C

OKOLJE ONESNAŽUJEMO LJUDJE,
AMPAK SE TO NE SME.
AVTOMOBILI ZRAKU ŠKODUJEJO,
SMETI SE POVEČUJEJO.
ZATO ČISTILNO AKCJO PRIREDIMO,
IN VSE UREDIMO.

VARUJEMO OKOLJE

1. D

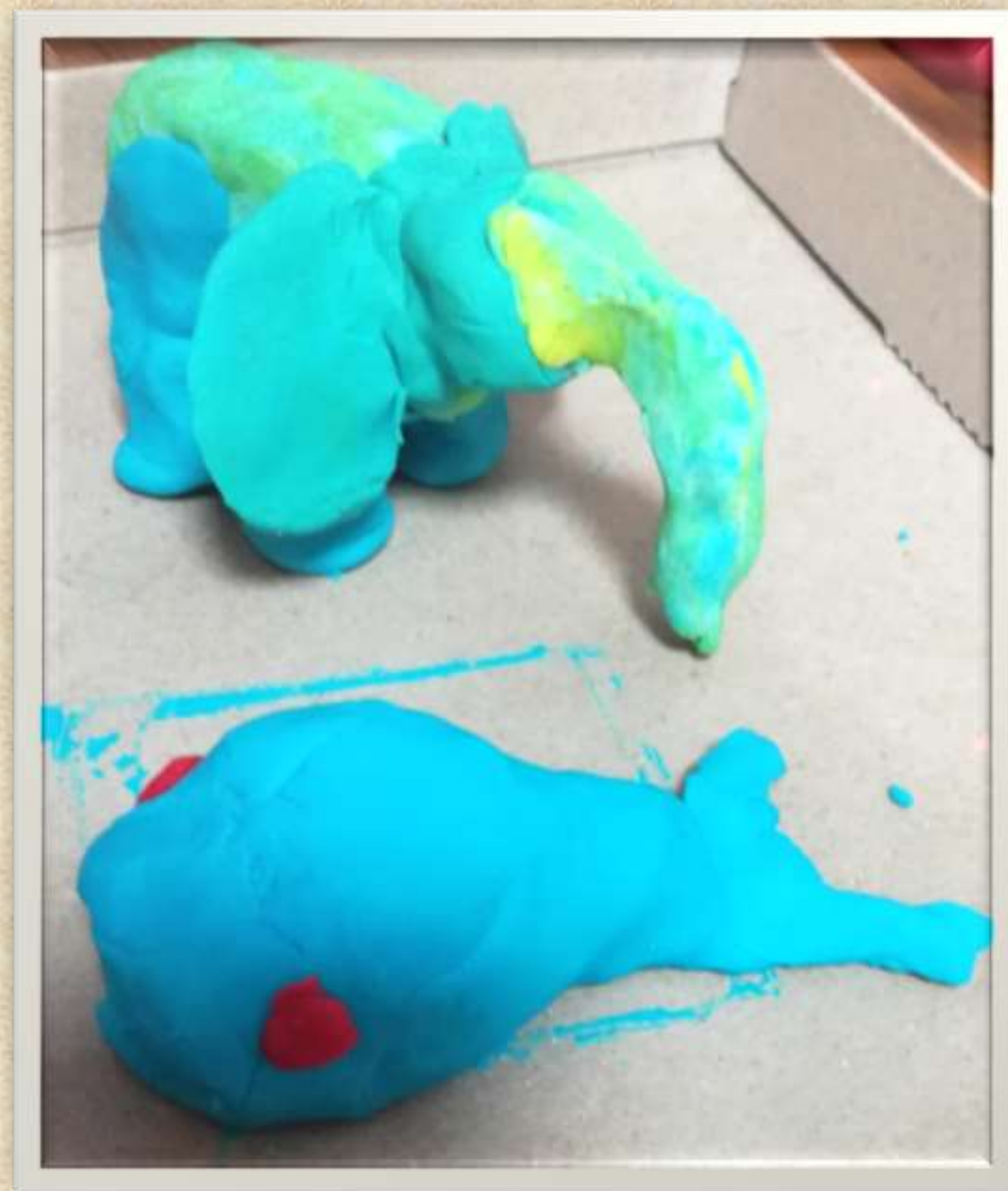
VARUJEMO OKOLJE

1. D

DELO NA DALJAVO

1. D

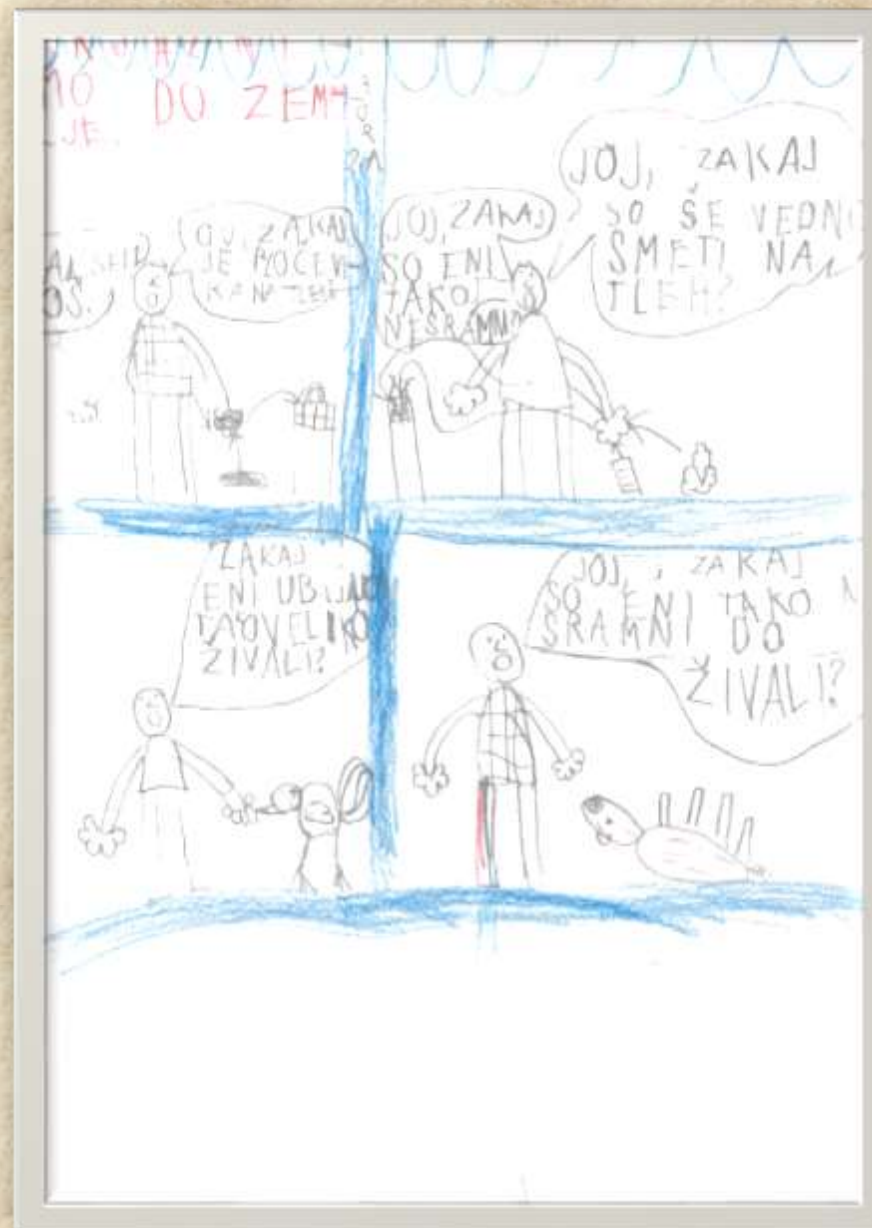

DELO NA DALJAVO

VISOKA GREDA

DEDI MI JE IZ DESK OGRADIL GREDO IN VANJO Z LOPATO NASUL VEJICE TER ZEMLJO. BABI JE POSEJALA SEMENA. IZ SEMEN SO ZRASLE ROŽICE, ČEBULA, KORENČEK IN SOLATA. BABI MI JE NAROČILA, NAJ IZPULIM KORENČEK. KO SEM GA IZPULIL, SO BILE NA NJEM MRAVLJE. STRESEL SEM KORENČEK IN MRAVLJICE SO ZLEZLE POD ZEMLJO. KORENČEK SEM DAL V SKLEDO IN GA ODNESEL BABICI. SKUHALA JE KORENČKOVO JUHO Z REZANCI. BILA JE ZELO OKUSNA.

SOLATA IZ NAŠEGA VRTA JE BOLJ ZDRAVA, KER JE SVEŽA.

ČISTO OKOLJE

Z OČKOM SVA ŠLA V GOZD. OB POTKI SVA OPAZILA ODPADKE. NA SREČO SVA IMELA S SEBOJ VREČKO. POBRALA SVA ODPADKE IN NAPOLNILA VREČKO. POISKALA SVA ZABOJNIK IN JO IZPRAZNILA.

ZATO VAS PROSIM, DA NE ONESNAŽUJETE OKOLJA, KER ŠKODITE NARAVI.

2. A

LEP BOŽIČ V GOZDU

MOJA MAMI JE ŠLA V GOZD, DA BI NAŠLA SMREKICO, KI BI JO OKRASILI ZA BOŽIČ. OPAZILA JE VELIKO ODPADKOV. POBRALA JIH JE IN DALA V KOŠARO. DOMOV JE PRIŠLA S POLNO KOŠARO ODPADKOV. RAZVRSTILI SVA JIH MED PLASTIKO, PAPIR IN STEKLO.

MEDO

KO SVA BILA Z DEDIJEM V GOZDU, SVA NAŠLA MEDVEDJEGA MLADIČA. DEDI GA JE ODNESEL DOMOV. V POSODICO SVA MU DALA MLEKO IN GA JE POPIL. NASLEDNJI DAN SVA GA ODNESLA NAZAJ V GOZD.

MEDVEDEK, ŽELIM TI LEPO ŽIVLJENJE!

ŽIVLJENJE NA ZEMLJI

ZEMLJO RADI IMAMO,
NA NJEJ SE ZABAVAMO.
ZEMLJA BOGASTVA SKRIVA,
VODE IN HRANE VELIKO.
Z VODO VARČUJEMO,
ODPADKE LOČUJEMO.
ZA NAŠE ŽIVALI IN VSE RASTLINE
LEPO SKRBIMO.

NA ZEMLJI ŽIVETI JE LEPO.

2. A

SKRB ZA ZEMLJO

Mi ločujemo odpadke,
papir, pločevinke, steklo.

Ne žagamo dreves,
da imamo dovolj kisika.

Ugasnemo luči,
ko doma nas ni.

Čim manj dima iz tovarn,
ker onesnažuje okolje.

Pipo ugasnemo,
ko zobe si umivamo.

Če moramo na krajšo pot,
vzamemo kolo ali skiro.

USTVARJANJE Z NARAVNIMI MATERIALI
#DELO NA DALJAVO

KAKO SKRBIMO ZA NAŠE OKOLJE:

- SADIMO VEČ RASTLIN IN DREVES, DA NAM DAJEJO KISIK (MAŠA, EVA NAVAJA);
- NA TLEH PRED VRTCEM SEM VIDEL NEKAJ PLOČEVINK, POBRAL SEM JIH IN JIH ODNESEL V RUMEN ZABOJNIK (JON);
- VARČUJEVA Z ELEKTRIKO. VEDNO, KO GREVA IZ SOBE, UGASNEVA LUČ (TONJA, BLAŽ I.);
- PLASTIČNIH VREČK NE ODLAGAMO V MORJE, KER SE MORSKE ŽIVALI LAHKO ZADUŠIJO (IVANO);
- V GOZDU SEM POBRAL PLOČEVINKO, DA SE NE BODO GOZDNE ŽIVALI POŠKODOVALE (TIM);
- KO SEM SE IGRALA V PARKU, SEM NAŠLA STEKLENICO. POBRALA SEM JO IN JO ODNESLA V ZABOJNIK ZA STEKLO (ZOJA);
- ODPADKE LOČUJEMO, DA JIH LAHKO RECIKLIRAMO. DRUGE OZAVEŠČAMO O RAVNANJU Z ODPADKI.

#DELO NA DALJAVO

PESEM O DELU

DELO JE, ČE ROŽE SADIŠ
IN TAKO VRT UREDIŠ.
ČE NA KMETIJI ŽIVIŠ,
SE VSAK DAN NEKAJ NAUČIŠ.

SKRB ZA ŽIVALI JE VSAK DAN,
ZATO NIKOLI NE SMEŠ JIH DATI STRAN.
DELO ČLOVEKA KREPI,
ZATO UŽIVAJ IN DELAT ZAČNI.

#DELO NA DALJAVO

PREGOVOR: NI POMEMBNO, KAJ OBLJUBIŠ, AMPAK, KAJ NAREDIŠ.

PESEM O DELU

DELO JE, KO NEKAJ DELAŠ,
DELO JE TUDI MOJA SKRB.
VČASIH JE LAHKO VESELO,
VČASIH PA DOLGOČASNO RES ZELO.

NOGAVICE ZLOŽIM,
VEČKRAT TUDI POSESAM,
DELO ZA ŠOLO PA PRAV RAD IMAM.

PESEM PA ŠE LEPŠA BO,
ČE BO DELA ŠE BILO.

DELO JE ZABAVNO

DELO JE ZABAVNO,
DELO JE ZABAVNO:
TRALALA, TRALALA.
ZDAJ VSI HITIMO,
DA GA NE ZAMUDIMO,
URA ŽE ZVONI,
ZDAJ POHITI TUDI TI!

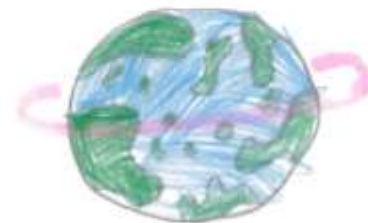
PISMO ZEMLJI

DRAGA ZEMLJA!
ZELO TE UNIČUJEMO.
TO SEM VIDELA NA
TRAVNIKIH IN CESTI. TO
BOMO POPRAVILI. S
SOŠOLCI SI BOMO MADELI
ROKAVICE IN POBRALI VSE
SMETI. POTEM BOŠ SPET
ČISTA IN LEPA.

MANCA PEČAR, 2B

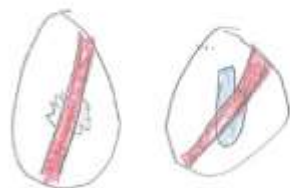
DRAGA ZEMLJA! OPROSTI,
KER MEČEMO STVARI
NATE. JAZ IN TESA PA JIH
POBEREVA. POTRUDILI SE
BOVA, DA NE BOVA METALI
VEČ SMETI NATE! OPROSTI,
ZEMLJA, IN HVALA TI, DA
NAM PUSTIŠ ŽIVETI NA
SEBI.

ŠAJANA ŠKALER, 2.B

PISMO ZEMLJI

DRAGA ZEMLJA! ZELO SE GRDO
VEDEMO DO TEBE IN ZATO MI JE ŽEL
TRUDIM SE, DA TI BI POMAGALA.
NE MEČEM SMETI. S PRJATELJICAMI
POBIRAM SMETI PO IGRIŠČU. CELO NAPISALA
SEM LISTKE ZA NARAVO IN PLAKAT
LEPO RAVNAM Z RASTLINAMI IN
ŽIVALMI. HOČEM TI POMAGATI. ŽELIM
SI, DA BI TE VSI SPOŠTOVALI.

TESA ZUPANČIČ, 2.B.

DRAGA ZEMLJA!

HVALA, KER NAM TVOJA DREVESA
DAJEJO SVEŽ ZRAK IN TVOJE
REKE ČISTO VODO. OPROSTI, KER
SE NEKATERI LJUDJE GRDO VEDEJO
DO TEBE, NE LOČUJEJO SMETI
PRAVILNO. JAZ SE BOM POTRUDILA, DA
BOŠ VEDNO ČISTA. KO BOM ŠLA NA
IZLET, BOM VEDNO POBIRALA SMETI.
ČE BOM OPAZILA, DA NEKDO NE RAVNA
PRAVILNO S TABO, GA BOM OPOZORILA.
RADA TE IMAM TVOJA IVONA.

IVONA IVANOVA, 2.B

2. C

TRGANKA

2. C

TRAVNIK

Lorena
Ime mi je Lorena. Pišem se
Štrubl. Stara sem sedem
pa pol let. Hodim v drugi
razred v OŠ Brežice. Živim v
Donjem Čemehovcu na Hrvaš-
kem. Sem majhna in suha.
Imam modre oči in dolge,

kodrastе, svetle lase. Velikokrat
sem oblečena v črne hlače in
rozasto majico z dolgimi roka-
vi. Obuta sem pa v športne
copote.

ZEMLJA JE NAŠ DOM

Zemlja, Zemlja lepa,
ostani tako čista.

Vozi se s kolesom,
varčuj čez zimo z lesom.

Ne mečimo smeti brezglavo,
raje reciklirajmo v skladu z naravo.

MATI ZEMLJA

Hvala za krtove luknje.
Sneg, ki prekrije pokrajino.
Hvala za hrano, vodo in zrak.
Hvala za živali in rastline.

Hvala za življenje!

Želimo si ...

... čiste reke,
... čisto naravo,
..., da bi vsi ljudje varčevali z elektriko,
... ohraniti živalske vrste.

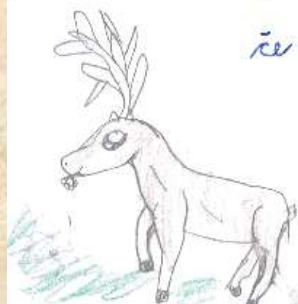
UGANKA

OB LEPEM VREMENU VES DAN SIJE Z NEBA, PO NOSKU ZJUTRAJ
RAD TE POŽGEČKA.

Človek in narava

Človeku je v naravo,
ko paka naravo.

Upradke meče v reke,
gozd in morje,
tako onemaruje okolje.
Živali pa:, Na pomoč,
naj bo spet kot nekoč!"
Modro nebo čisto morje,
prijetno sonce, zelena trava,
naj bo lepa spet narava.
Narava rešena bo le,
če človek opametuje se.

Ivana Topler, 3. B

TRAVA

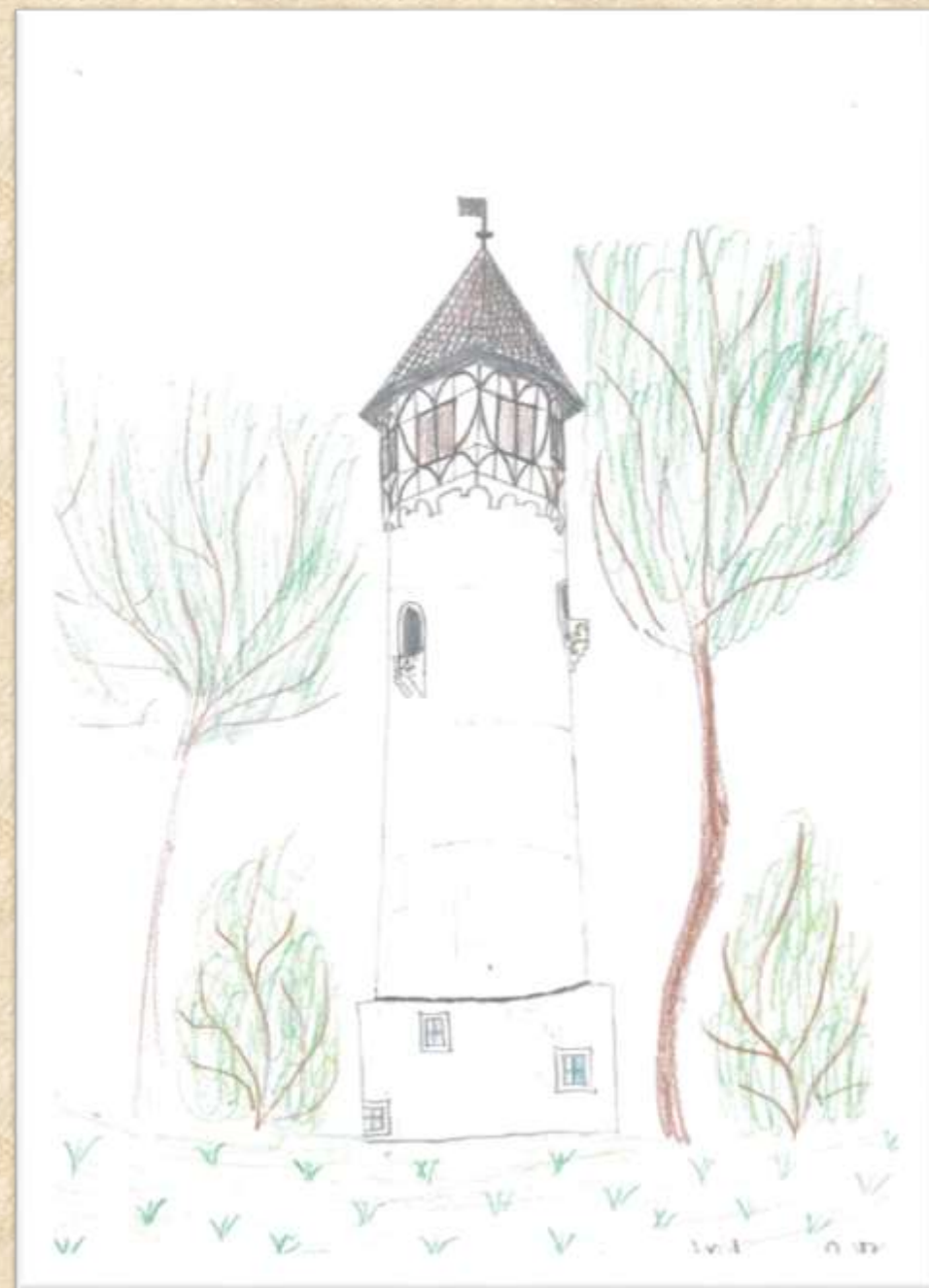

3. B

ROŽE – #DELO NA DALJAVO

3. B

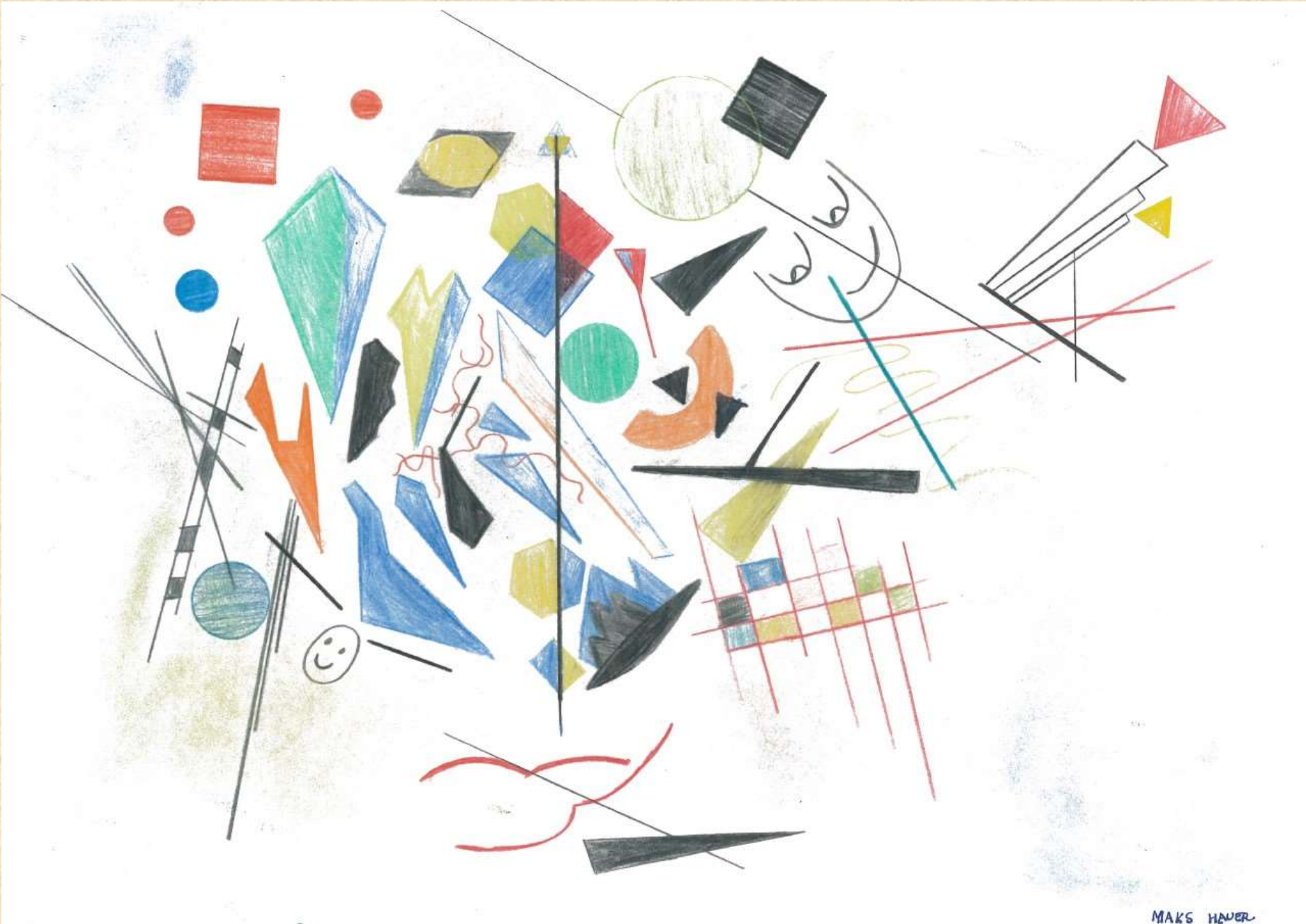
VARUJMO OKOLJE

3. B

TRAVNIK

3. B

ABSTRAKTNA SLIKA Z LIKI IN PREDMETI

3. B

TRAVNIK

Učistimo naš planet

Časih, ko so otroci ovce, krave, konje in bike gnali na pašo, je bilo veliko ljudi revnih.

Niso imeli plastike in niso imeli avtomobilov, zato je bil svet lep, neonesnažen.

Poglejte okolico sedaj leta 2020! Uprite se in se namislite, kaj vse ste naredili okolici! Onesnažena je,

na vsak meter je veliko smeti. Se mečimo cigaret, kupujemo vrečke iz blaga. Uporabljamo lesene vilice,

vozimo se s vozili, ki veliko manj onesnažujejo okolico. Poglejte, tovarne! Iz vsake je toliko izpušnih plinov.

Dajmo ljudje, naredimo nekaj za Zemljo! Naš svet je. Moramo narediti nekaj za njo. Ona je nam podarila

življenje. Se onesnažujemo okolico! Potrudimo se!

Vanessa Volk, 3. L

3. B

DELO NA DALJAVO – CVETOČE DREVO

Popravljalnica plišastih igrač

V mojih sanjah je kar čez noč, pred našim blokom, na zelenici stala popravljalnica plišastih igrač. V njej je stala prijazna ženska. Ime ji je bilo Anka. V hiški je bilo polno plišastih igrač. Bile so na policah, v pisanih škatlah in visele na vrvicah. Gluška je bila pisana kot mavrica. Vsi otroci so izvedeli za to in pohiteli na našo zelenico. In vsak je s sabo prinesel

pokvarjeno igračko. Popravilo je bilo mamreč zastoj. Teta Anka je bila dobra vila. Kakšna sreča! Otroci so bili srečni in zadovoljni, igračke pa so pet lepe.

Sporočila sošolcev v času dela na daljavo so na voljo v orodju Padlet.

https://padlet.com/zibert_katja/cy0ezjet7uv5

Dan dejavnosti v času dela na daljavo. Obeležitev dneva Zemlje: https://padlet.com/zibert_katja/oxxvzzro9tgbawyw

Dogajanje med prazniki smo objavili v orodju Padlet. Veliko smo ustvarjali in se imeli lepo: https://padlet.com/zibert_katja/k3qdnfztpp17

V času dela na daljavo nismo pozabili na naše rojstne dneve. Ustvarjali smo v orodju Padlet, eden od rojstnih dni:

<https://padlet.com/DomenKalin/zc39nrnc8zosi2ni>

Popravljalnica igrač 8.4.

Popravljalnica barvik 9.4.

U našem kraju je čez noč nastala popravljalnica barvik. Popravljalnica barvik se nahaja na igrišču našega mesta, v naši hiši. Uhodna vrata so rdeče barve, stene ima oranžne in okna z zelenimi polkni. Notri ima pult za katerim stoji mlada ženska

ki popravlja barlike, police z barlikami in na tleh tepih z rožami. Popravljalnica barvik je zelo posebna. Vedno ko pride stranka se barva pulta in stene spremeni. Ko pa so barlike popravljene pa je posebnost ta, da lahko same hodijo, ko jih stranka vzame nazaj. Ta popravljalnica je bila punčkam zelo všeč. Ko so punčke vzele barlike so bile kot nove.

9.4.2020

Popravljalnica igrac

(pruštvanje)

V našem kraju je čez noč nastala popravljalnica nasmehov. Najdemo jo v parku pri gradu.

Ima obliko indijanskega šotora. Zunanje stene oziroma platno krasijo risbe sonnih vzhodov in zahodov, nočnega neba, prebujajoče se narave, čvetočih gmičkov, fistihih potočkov in razigranih živali.

Ko odgrnemo del platna in vstopimo v popravljalnico, nas prijazno, s širokim nasmehom pozdravi mojster

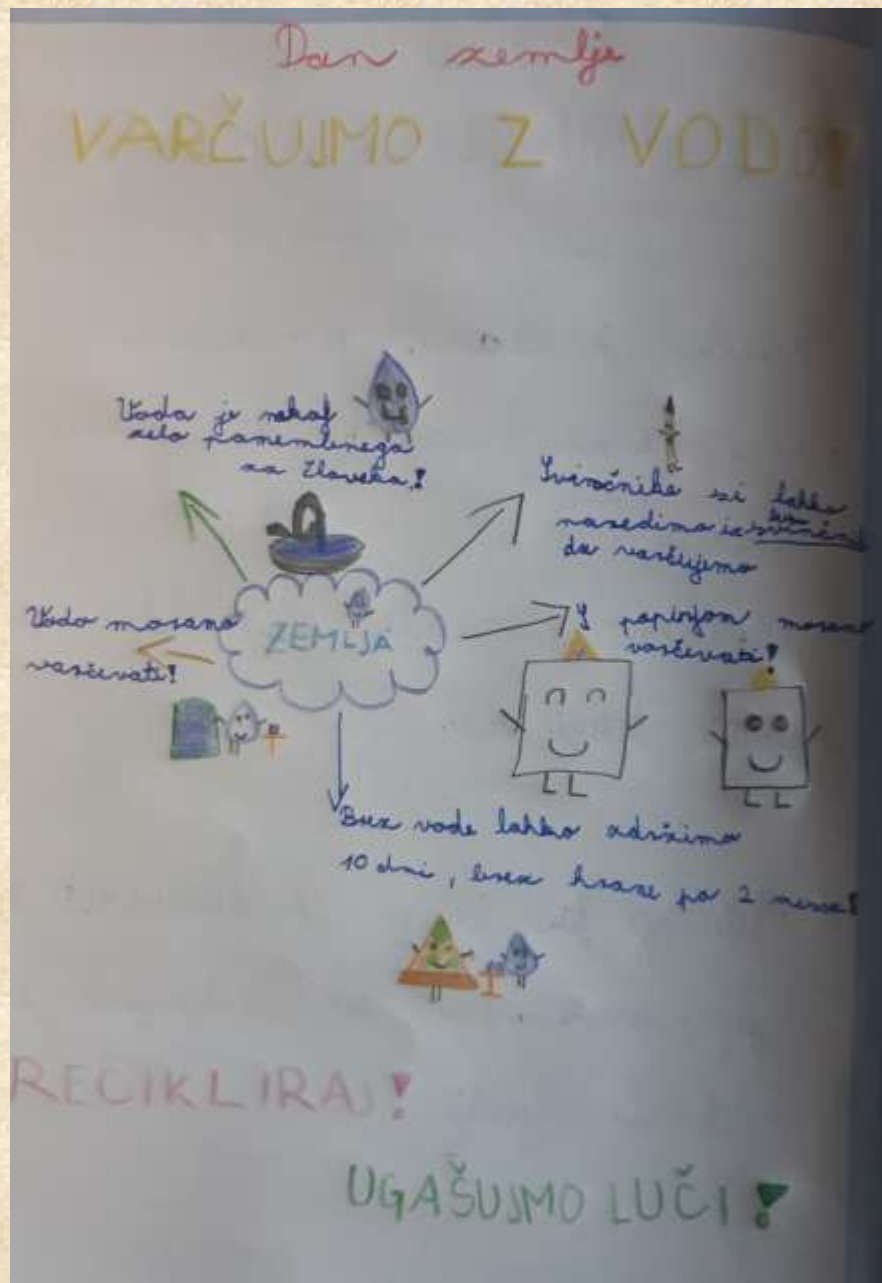
Fristan Nednasmejni.

Na platnehih stenah so v raponkarni pritežene fotografije nasmejanih deklic, dečkov, mamic, atijev, babic, dedkov, tet, stricov in živali.

Mojster Fristan je razkril, kako obrate izalostnihi nasmehov popravi v pršerme.

Ima namreč skrivni pomočnike: podnevi mu s svojimi žarki pomaga sonce, ponoči pa luna in zvezde. Ti preko luknje na vrhu šotora na nedelujajoče nasmehe posujejo zdravilni čarobni prah. Tako so nasmehi popravljeni.

3. C

3. C

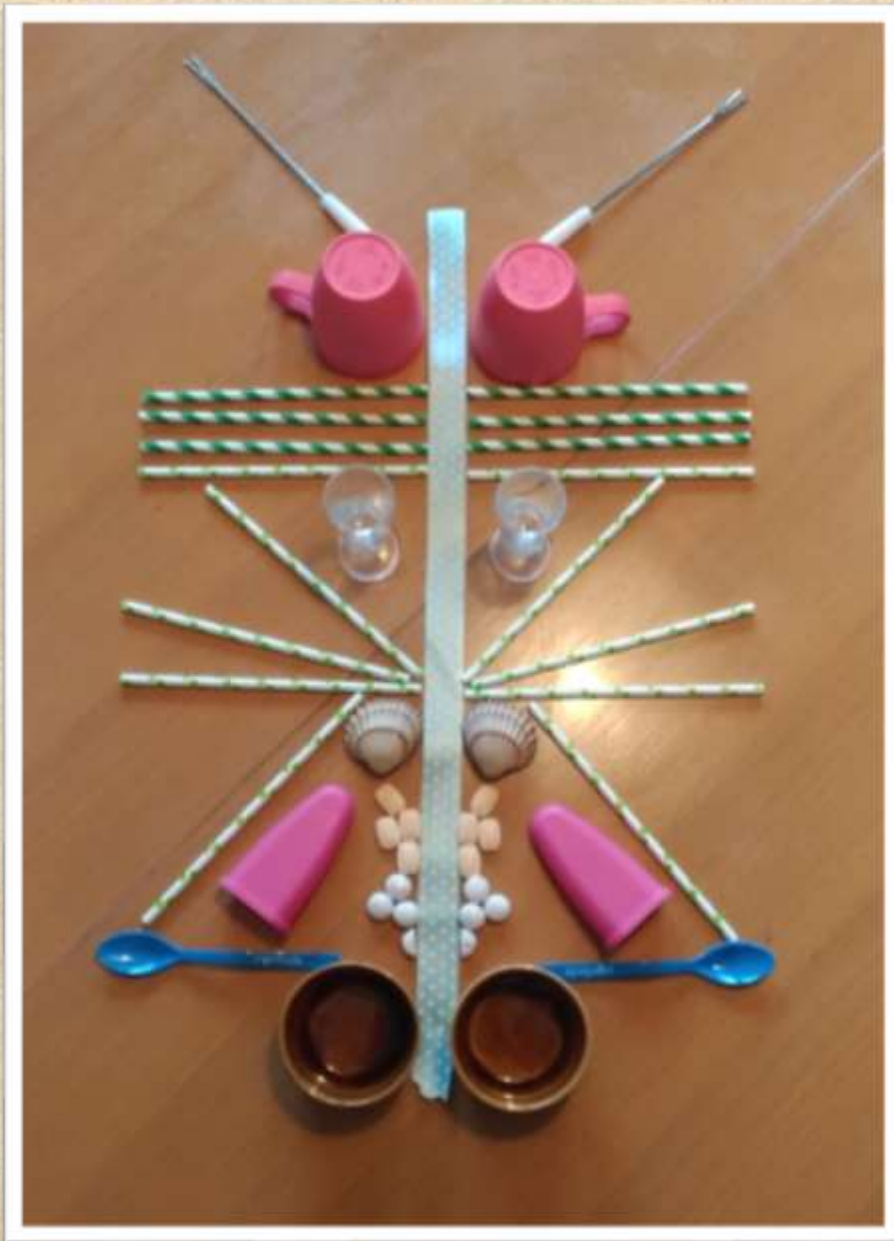

3. C

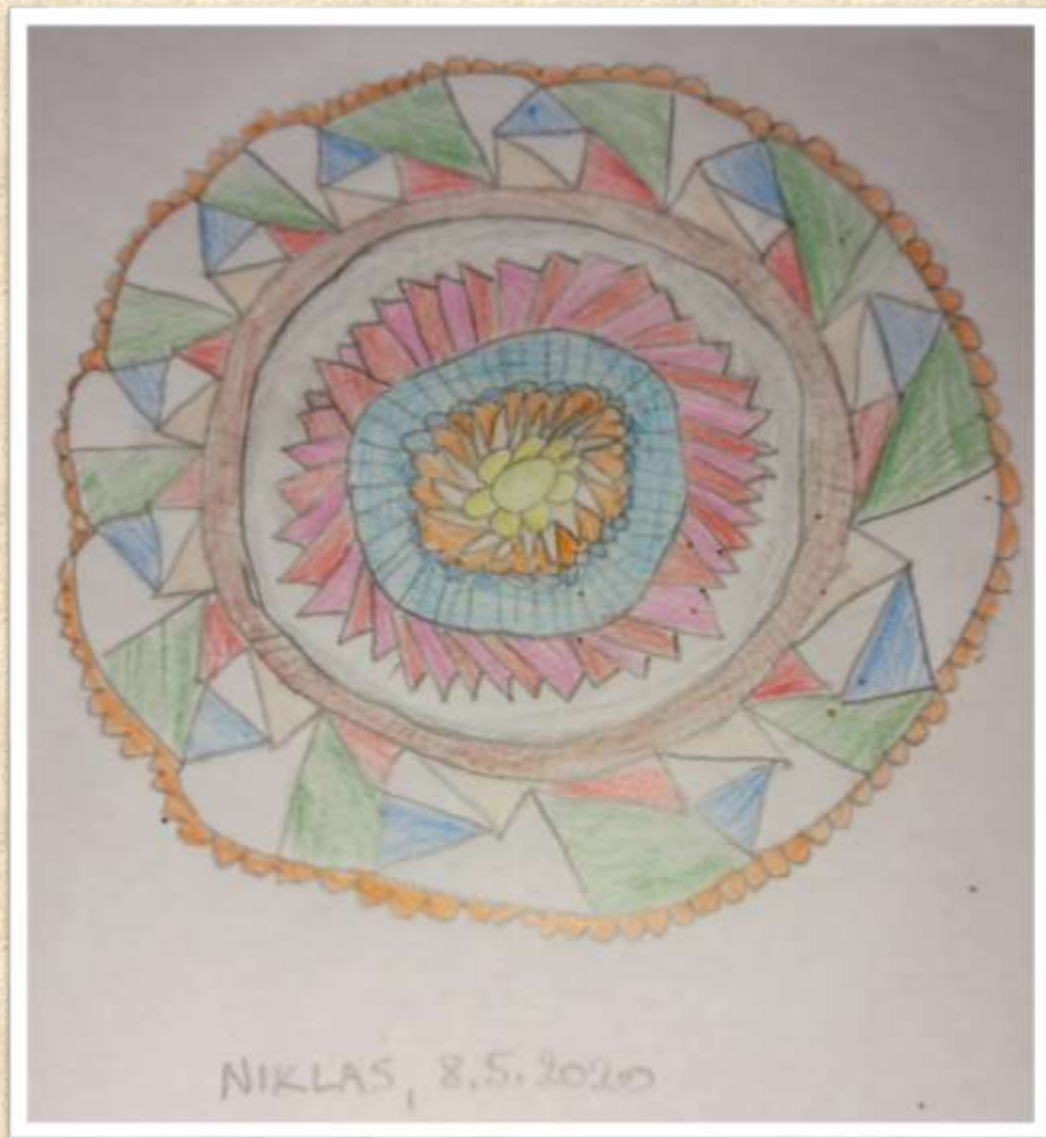
IZDELEK IZ NARAVNIH MATERIALOV – DELO NA DALJAVO

3. C

SIMETRIJA, MANDALALA – DELO NA DALJAVO

3. C

MANDALA, ABSTRAKTNA SLIKA – DELO NA DALJAVO

3. C

STRIP

Naredimo nekaj za lepši svet,
ker tako ne moremo več živet!

Po eni strani žal nam je,
po drugi strani misel na to še daleč je.

Vsi na enem svetu živimo lahko,
ampak ravnati z Zemljo moramo skrbno!

»Skrbno!« naše je vodilo,
da se nam bo v prihodnosti dobro godilo.

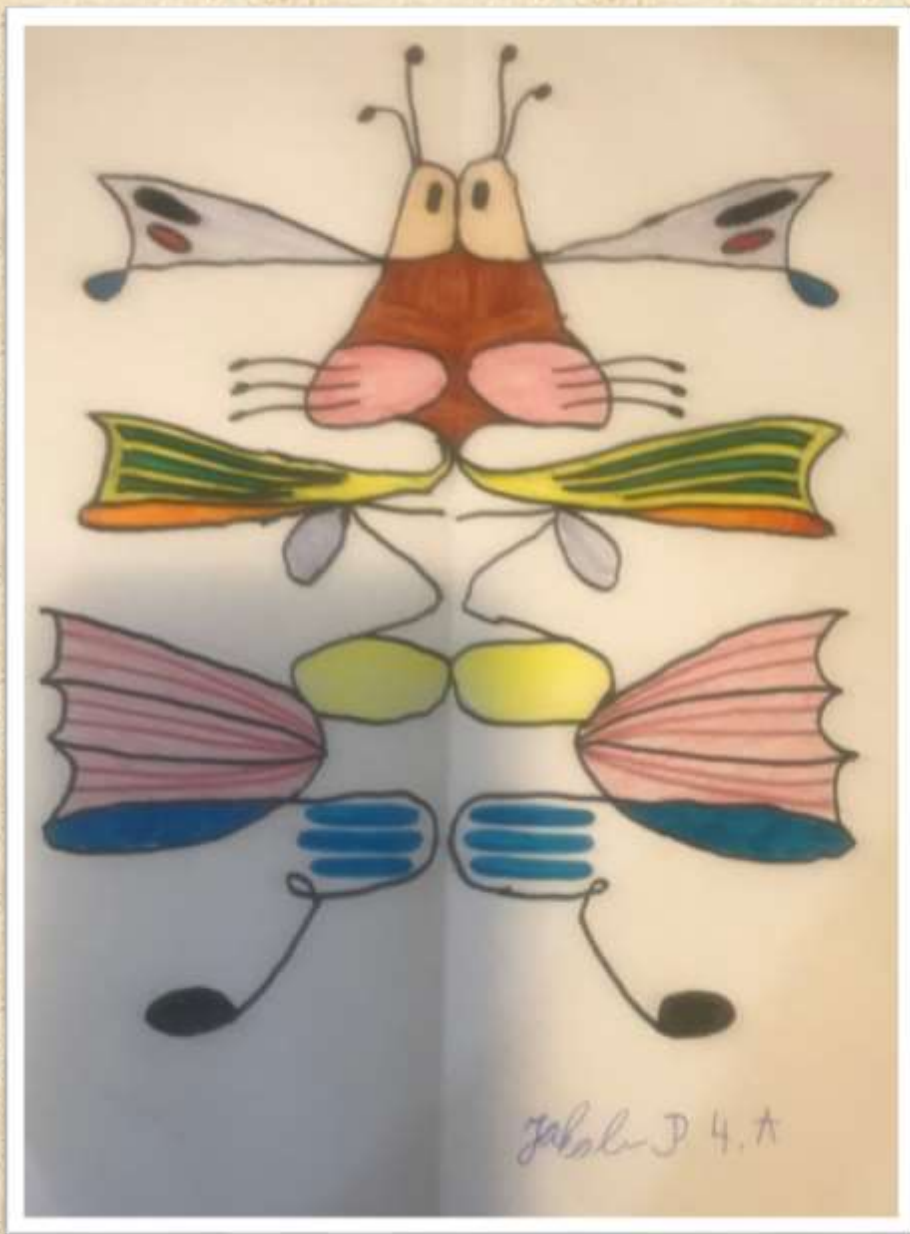
Zato vsi skupaj pomagajmo svetu,
da bo nam in našim naslednikom,
lepše na tem planetu.

4. A

DOMIŠLJIJSKE ŽUŽELKE – DELO NA DALJVO

4. A

4. A

4. A

IZDELKI IZ ODPADNE EMBALAŽE – DELO NA DALJAVO

4. A

USTVARJANJE NA DALJAVO

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo

Zemlja je bila poplavljenjena. Mi smo edini, ki smo z družino preživeli, tako smo vsaj mislili. Imeli smo jahto.

Moj ati je šel iz kabine. Čakali smo ga eno uro, ni ga bilo nazaj. Šli smo pogledat, a ga ni bilo. Odšli smo po potapljaško opremo, a nismo vedeli, če nas bo kdo napadel, zato smo s seboj vzeli bombo. Potopili smo se in plavali. Nekaj se je zganilo in pred nami je bil velik morski dinozaver, ki so ga ustvarili Marsovci, ki so hoteli zavzeti naš planet, ker nismo lepo skrbeli za njega. Morski dinozaver nas je pojedel. K sreči smo bili tako majhni, da nas je cele pogoltnil in nismo umrli. Tudi oče je bil tam. Eno leto smo iskali stvar s katero bi uničili pošast. Našli smo razbito podmornico z jeklenim ščitom. Popravili smo jo in iz obleke vezli bombo. Na njej je z rdečo pisalo, »Bomba vsebuje vse vrste bakterij sveta in deluje na velik udarec«. Pritisnili smo jo na njen želodec. Hitro smo stekli v podmornico in bomba je eksplodirala. Pošast je razneslo in mi smo preživeli. Vrnili smo se na jahto. Pet let kasneje je jahta razpadla in mi smo se preselili v podmornico. Ko smo pluli po morju, je podmornico nekaj udarilo. Pristali smo na morskem dnu. Ker je bila podmornica poškodovana, smo si oblekli potapljaško opremo in odšli raziskovat morsko dno. Našli smo material, s katerim smo zgradili podvodno mesto. Po oddajniku smo oddajali signal drugim ljudem, ki so tudi mogoče preživeli veliko poplavo. A nismo verjeli, da bo to uspelo. Naslednji dan je bilo mesto že polno ljudi, ki so slišali signal. Zelo smo bili presenečeni.

En mesec smo živeli v miru in bili smo brez skrbi. A takrat je začel spuščati ščit vodnega mesta in ljudje so se pričeli evakuirati iz mesta s podmornicami. Ščit je poškodovala vesoljska ladja Marsovcev, ki je bila v obliki velikega morskega psa. Po radijskem sprejemniku so nam Marsovci sporočili, naj se vkrcamo na njihovo ladjo in da nam bodo tako pomagali. Mi jih nismo upoštevali, ker nismo želeli zapustiti Zemlje. Poglavar Marsovcev se je zelo razhudil in poslal je vojsko Marsovcev, da nas bi uničili. Ljudje so se jim uprli in jih pregnali nazaj na Mars. Veliko podmornico v obliki morskega psa so Marsovci pustili v vodi. Vsi skupaj smo se preselili na njo in sklenili, da bomo pomagali Zemlji, da bo okrevala od velike poplave. Podmornica je imela skrite črpalke, s katerimi smo pričeli črpati vodo. Ko smo posrkali vodo, smo pobrali smeti in takrat smo lahko pričeli novo življenje na Zemlji. Obljubili smo si, da bo naš planet Zemlja ostal čist in da bomo mi skrbeli za njo. Kajti Marsovce privlačijo zanemarjeni planeti.

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo

Nekega večera, ko sem bila že v postelji, je nekdo vstopil v hišo. Slišala sem korake, kot da bi konj tekel po hiši. Prižgala sem luč in videla čudna bitja. Pogovarjali so se v svojem jeziku. Vprašala sem jih, kaj tukaj delajo. Niso mi odgovorili. Tedaj pa sem izvedela, da ne znajo govoriti našega jezika. Govorili so le gli, glu, mu...Nisem vedela, kaj mi govorijo. Ponovila sem njihove besede gli, glu, mu...

Obrnili so se proti meni in kar naenkrat so začeli govoriti slovensko. Predstavili so se in povedali, da so z Marsa. Tisti, z najkrajšimi rokami, je bil Grah, drugi, z normalnimi rokami, je bil Paradižnik, tisti, z najdaljšimi rokami, je bil Krompir. Rekli so mi, da bo Zemlja eksplodirala in naj se hitro preselimo na Mars. Naslednje jutro so Marsovci o tem obvestili mamico in atija. Hitro so se zmenili, da odletimo z letečim svinčnikom ob 12:00 uri. Vzeli smo vse potrebno in odpotovali. Potovali smo dobri dve uri s strašansko brzino. Ko smo prispeli, so nam tam živeči Marsovci rekli, da moramo oditi na planet Uran, kjer so že nastanjeni drugi ljudje. Nato so se obrnili in odšli domov. Niso pa vedeli, da jim sledimo. Ko smo prispeli, pa so opazili. Krompir je dejal, da so v nevarnosti, ker so pripeljali ljudi na Mars, kar je strogo prepovedano. Lahko nas vse skupaj zaklenejo v shrambo ljudi in nas vsaj tisoč let ne izpustijo na prostost. Hitro so nam poiskali zavetišče in nam naročili, da jih počakamo tri noči. Če nas tretjo noč ne bo, potem nas pridite iskat. Našli nas boste v naši hiši v petem nadstropju, so dejali. Čakali smo dve noči, nakar so prišli po nas v zavetišče. Dejali so, da nas bodo odpeljali na planet Uran. Pred tem pa moramo še spoznati njihove starše. Ko pa smo prispeli v hišo marsovskih staršev, teh tam ni bilo. Iskali smo jih po celi hiši, a zaman. Marsovci so se takrat spomnili čarovnice, ki je prebivala v okolici.

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo

Nekega večera, ko sem bila že v postelji, je nekdo vstopil v hišo. Slišala sem korake, kot da bi konj tekel po hiši. Prižgala sem luč in videla čudna bitja. Pogovarjali so se v svojem jeziku. Vprašala sem jih, kaj tukaj delajo. Niso mi odgovorili. Tedaj pa sem izvedela, da ne znajo govoriti našega jezika. Govorili so le gli, glu, mu...Nisem vedela, kaj mi govorijo. Ponovila sem njihove besede gli, glu, mu...

Obrnili so se proti meni in kar naenkrat so začeli govoriti slovensko. Predstavili so se in povedali, da so z Marsa. Tisti, z najkrajšimi rokami, je bil Grah, drugi, z normalnimi rokami, je bil Paradižnik, tisti, z najdaljšimi rokami, je bil Krompir. Rekli so mi, da bo Zemlja eksplodirala in naj se hitro preselimo na Mars. Naslednje jutro so Marsovci o tem obvestili mamico in atija. Hitro so se zmenili, da odletimo z letečim svinčnikom ob 12:00 uri. Vzeli smo vse potrebno in odpotovali. Potovali smo dobri dve uri s strašansko brzino. Ko smo prispeli, so nam tam živeči Marsovci rekli, da moramo oditi na planet Uran, kjer so že nastanjeni drugi ljudje. Nato so se obrnili in odšli domov. Niso pa vedeli, da jim sledimo. Ko smo prispeli, pa so opazili. Krompir je dejal, da so v nevarnosti, ker so pripeljali ljudi na Mars, kar je strogo prepovedano. Lahko nas vse skupaj zaklenejo v shrambo ljudi in nas vsaj tisoč let ne izpustijo na prostost. Hitro so nam poiskali zavetišče in nam naročili, da jih počakamo tri noči. Če nas tretjo noč ne bo, potem nas pridite iskat. Našli nas boste v naši hiši v petem nadstropju, so dejali. Čakali smo dve noči, nakar so prišli po nas v zavetišče. Dejali so, da nas bodo odpeljali na planet Uran. Pred tem pa moramo še spoznati njihove starše. Ko pa smo prispeli v hišo marsovskih staršev, teh tam ni bilo. Iskali smo jih po celi hiši, a zaman. Marsovci so se takrat spomnili čarovnice, ki je prebivala v okolici.

Odšli so k njej po nasvet. Rekla jim je, da so starši na planetu Jupiter. V marsovskem jeziku je to zvenelo tako: Čiri čunga munga, Jugren si viši om ge či gi. To je bilo malce strašljivo, a morali smo poiskati starše. Odšli smo v svinčnik in odleteli na Jupiter. Ko smo prišli, smo videli, da nas je ta zlobna čarovnica ukanila. Preleteli smo celo osončje, a marsovskih staršev ni bilo nikjer. Vrnili smo se na Mars vsi žalostni, nato pa sem se spomnila, da še nismo obiskali Zemlje. Marsovci so rekli, da to ni mogoče, saj bo Zemlja vsak čas eksplodirala. Potem pa pohitimo, sem rekla. Hitro smo odleteli. Ko smo prileteli do neke zapuščene hiše, so bili marsovski starši v njej. Bili so zvezani ob steber z vrvjo. Hitro smo jih odvezali in hoteli zbežati, a pojavila se je čarovnica. Hotela nas je napasti, toda ravno takrat je gora smeti padla na njo. Iz roke smo ji vzeli čarobno paličico in z Zemlje posrkali vse odpadke ter strupene snovi. Rešili ste Zemljo, je rekla marsovska mama, sedaj ne rabite živeti na Uranu, ampak lahko spet zaživite na Zemlji.

Čarovnica je to videla in zbežala daleč stran od tod, nikoli več je niso videli. Na Zemljo so se vrnili vsi ljudje z Urana in vsi smo živeli srečno do konca dni. Moji Marsovčki pa so s svojo družino živeli srečno skupaj pri nas na Zemlji.

15.5.2020

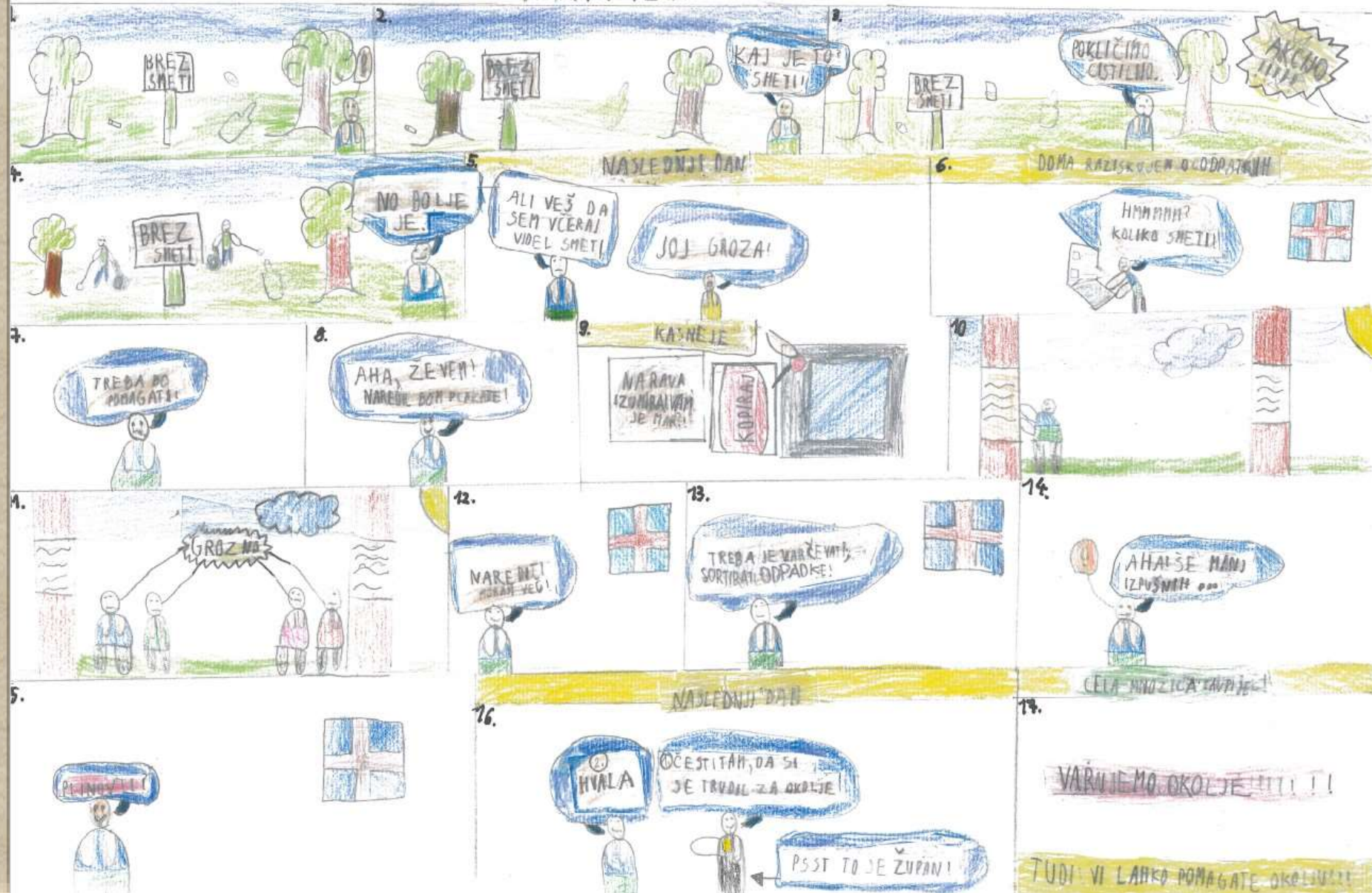
TEKMOVANJE DVEH PTIC

V MAVRIČNEM DOLU — Upadne sta se
dve ptici dobili v parku Mavričnega
dola. Njej je bilo ime Sandra
njemu pa Leon. Sandra je bila
počasna, Leon pa hiter. Pričela sta
tekmariti. Leon se je navičeval in nje a
ona ga je prehitela. Za prelet je
potrebavala eno samo minuto.
»Neverjetno! Dobila je zlato medaljo.

L.M.

Narava izumira

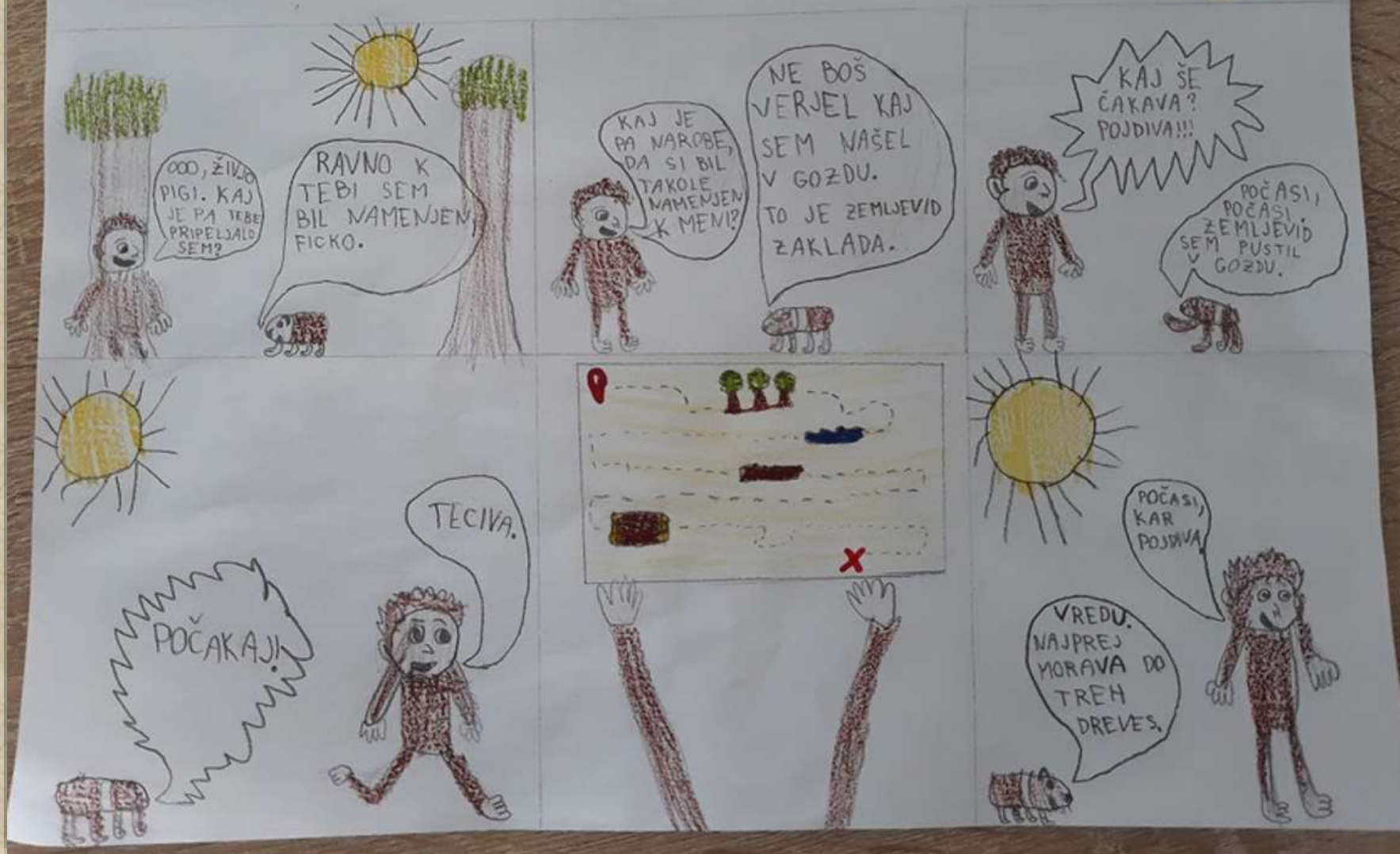

4. B

STRIP

ZAKLAD

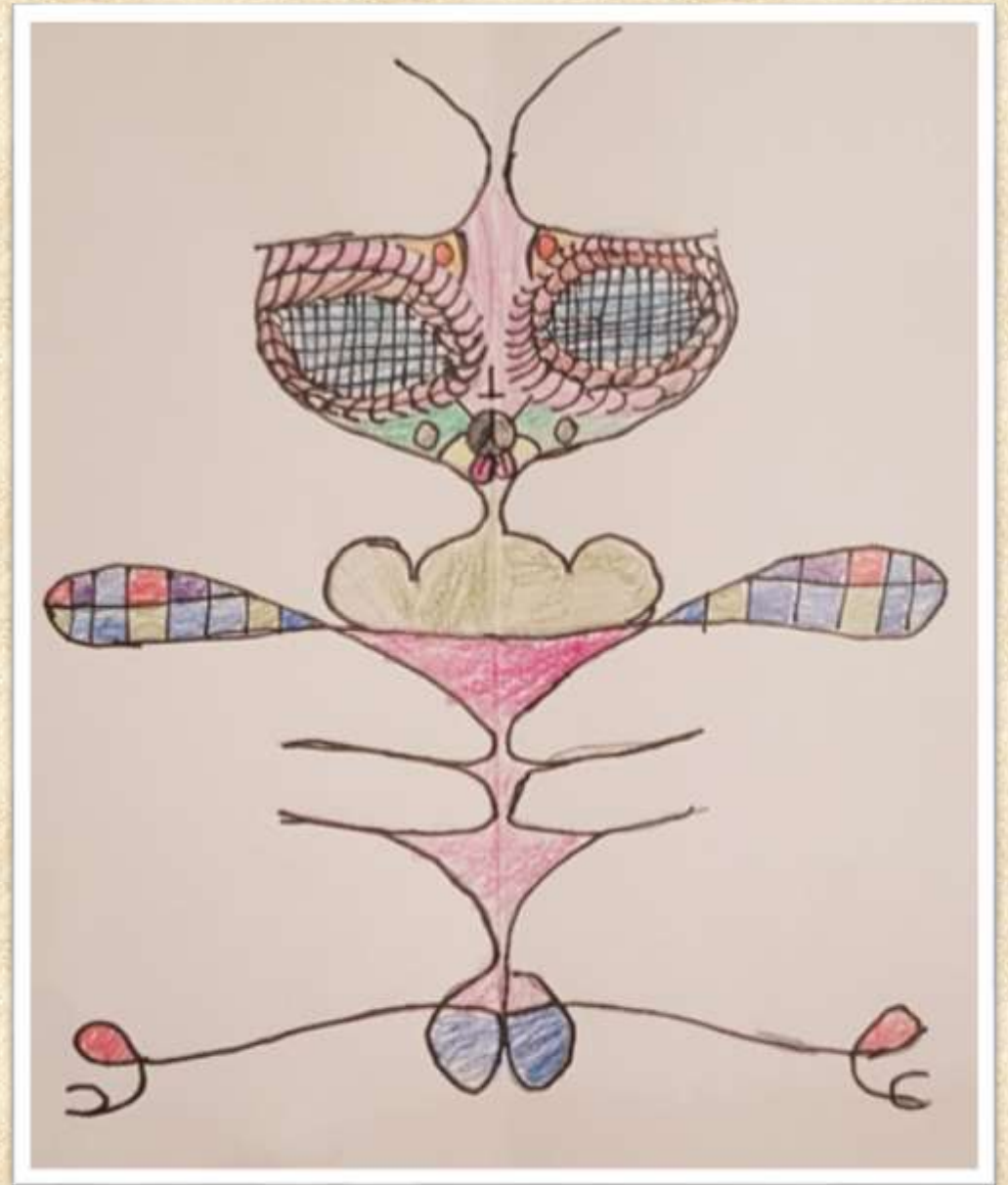
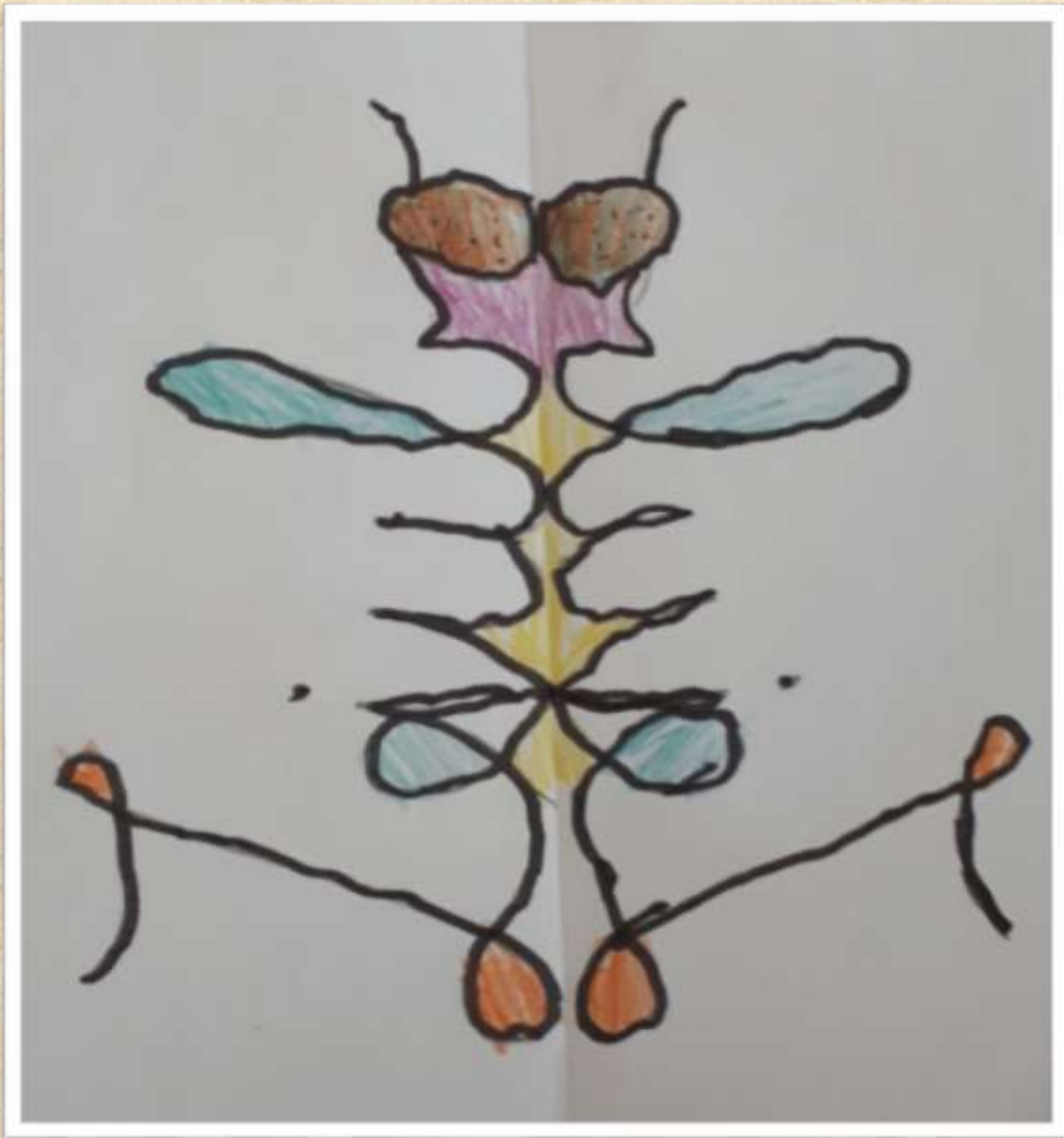
Človek in narava

Draga narava,
ti nisi le zabava.
Včasih bila si lepa,
zaradi nas si postala črna kepa.
Obdarila si nas z gozdovi
in prelepimi valovi.

Avtomobili spuščajo pline,
ki ubijajo delfine.
V Avstraliji ihti požar,
ki ne preživi ga niti komar.

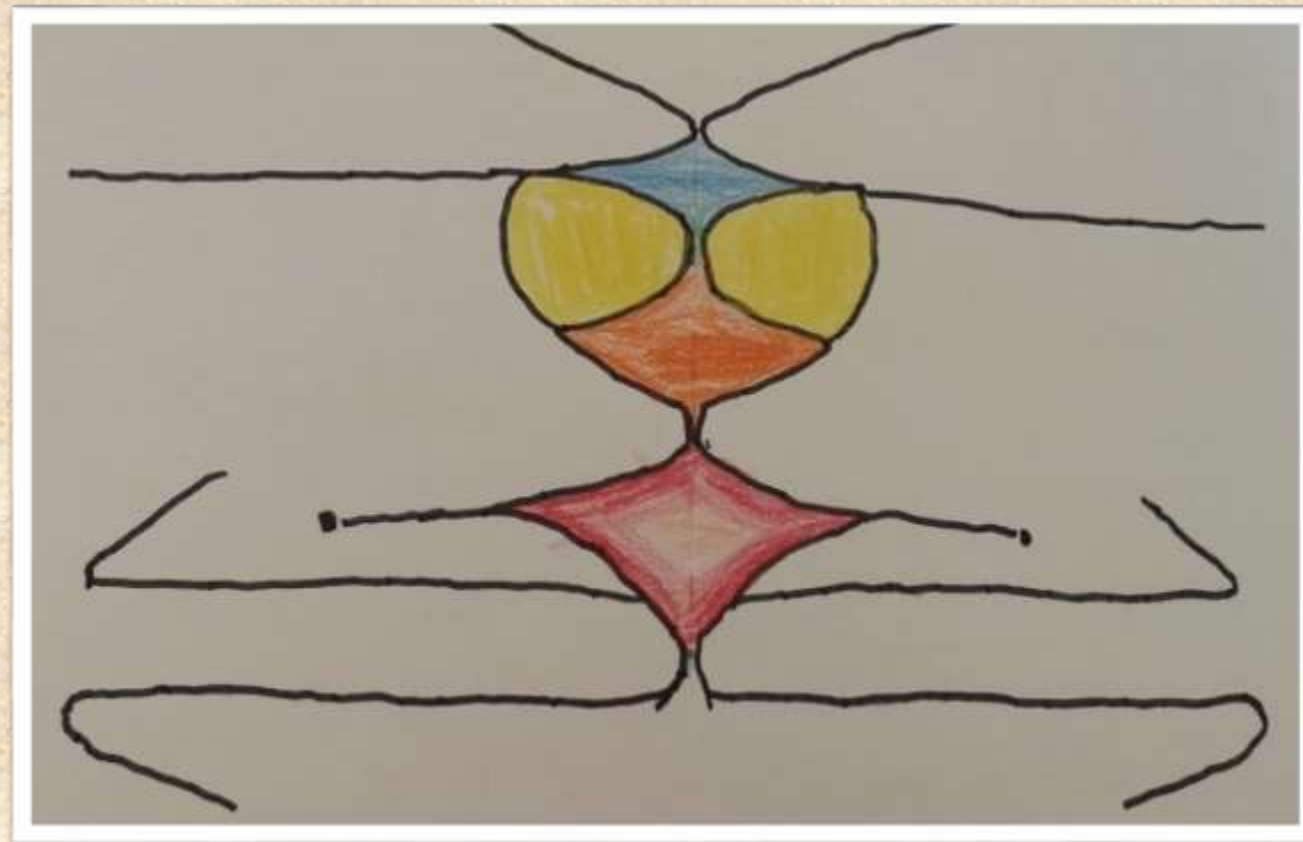
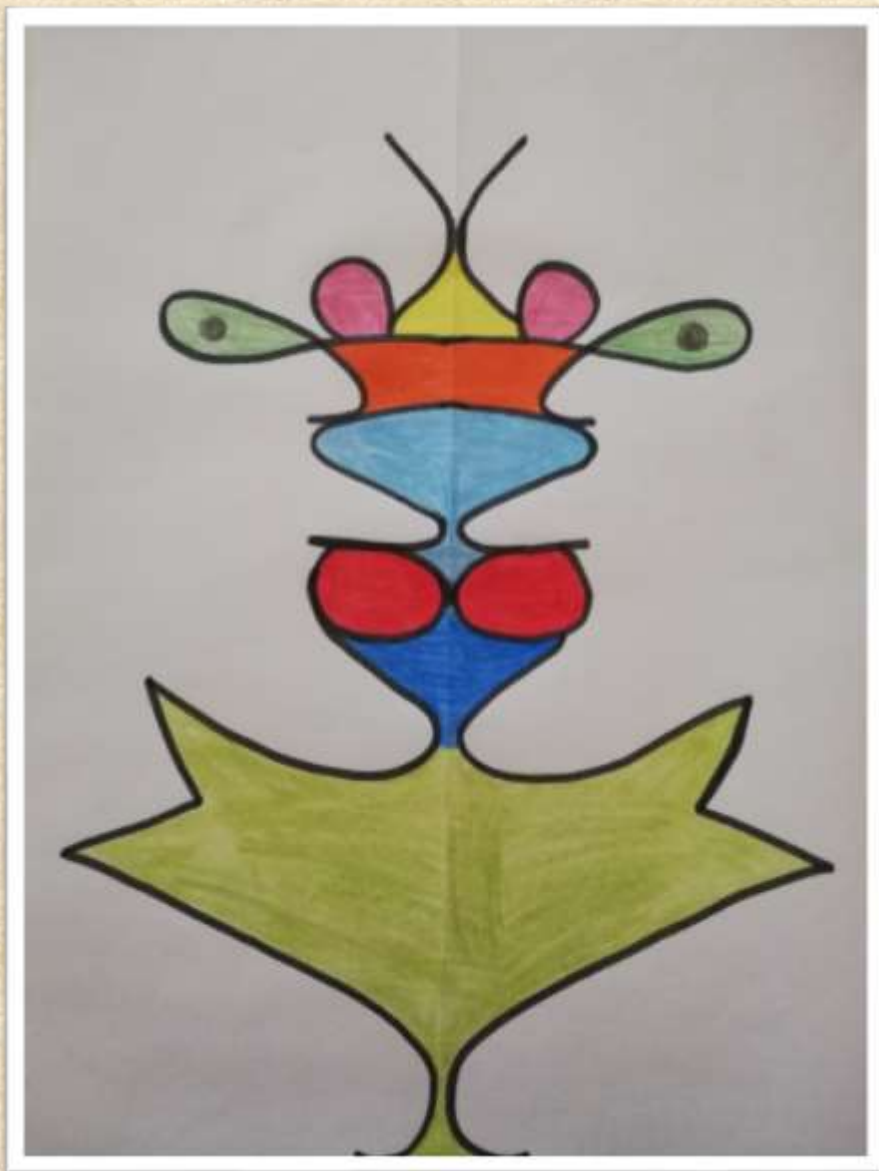
Ko drevesa zasadimo,
naravo uživimo.
Ko v naravo se vživimo,
novo ero doživimo.
Luka in Svit

4. B

DOMIŠLJIJSKE ŽUŽELKE

4. B

DOMIŠLJIJSKE ŽUŽELKE

4. B

NAREDIL SEM ŠE HIŠO IN DREVO IZ PAPIRJA IN
POBARVAL TER KOKOŠ IN ZAJČKA IZ ŠKATEL ZA
JAJCA, PA TUDI JAJCA SEM POBARVAL 😊

4. B

IZDELKI IZ ODPADNEGA MATERIALA

4. B

IZDELKI IZ ODPADNEGA MATERIALA

4. B

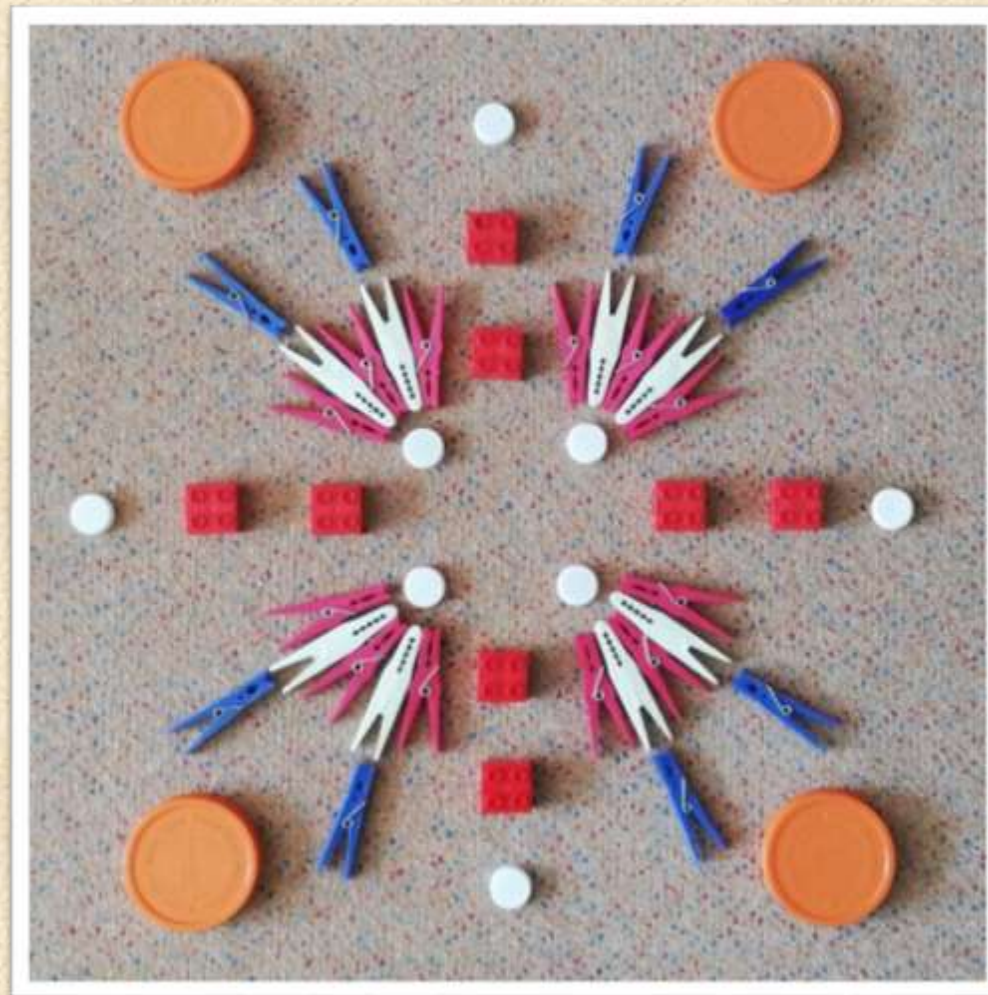
4. B

4. B

4. B

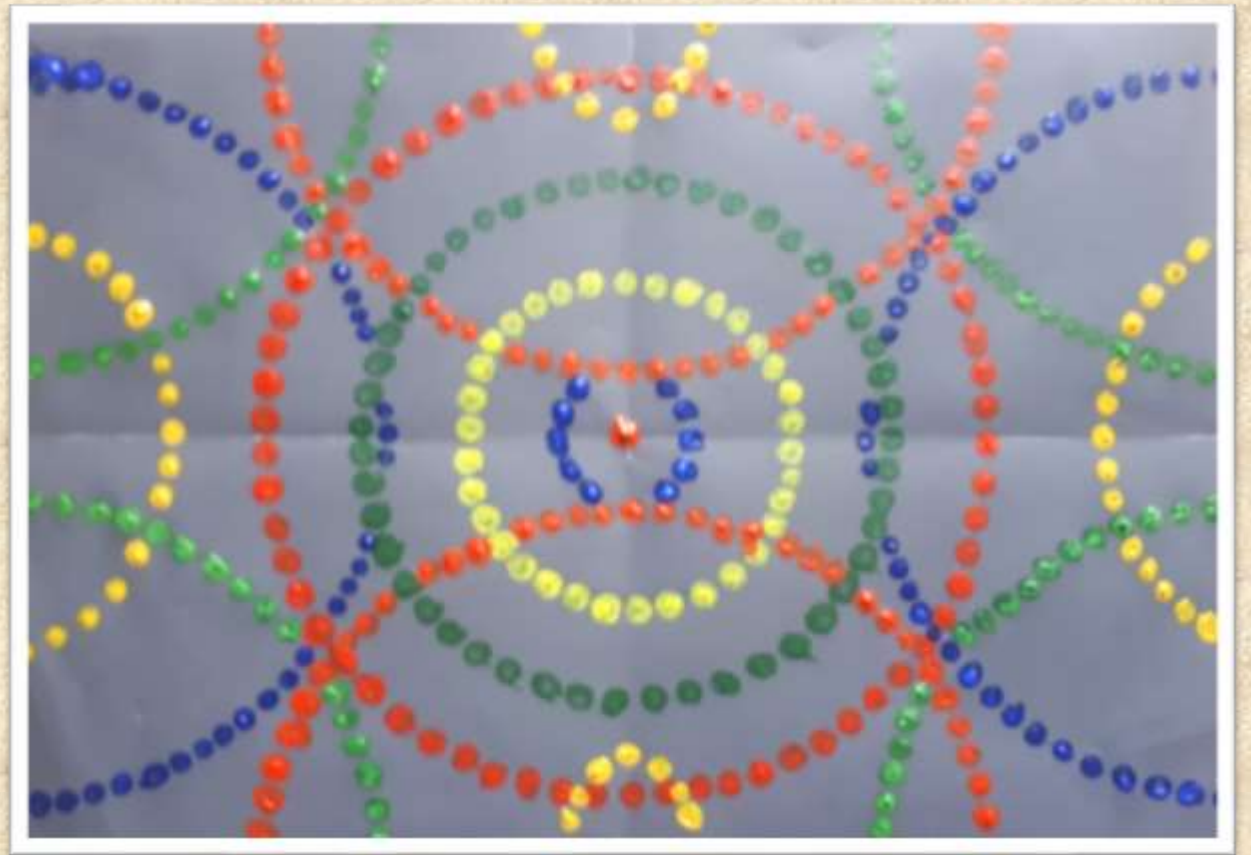

4. B

MANDALE

4. B

MANDALE

4. B

LECTOVO SRCE, SIMBOL SREČE

4. B

POKRAJINA

4. B

POKRAJINA

Janska goveja juha / Splitus	
1 kg	govedina s kostmi
3	korenčki
1	petušljeno koronino
0,25	gomolja zelene
0,5	paradižnika
1	manjši por
2	čebuli
2 žlički	črna
1 žlica	sol
6 mm	črnega poroka
1	lavonjev list
1	žopek petušljega
1 žlica	timijana
1 žlica	majaronna
1 žlica	zelene
malo	lustrica

JUHA, kroče Pekoce

POTREBUJEŠ

- 3 večje krompirje
- Por,
- Voda 3 dl,
- Pekota omaka Choc Koris 14/15.

POSTOPEK:

1. Vodo pusti na štedilniku 10 min.
2. Krompir olup, sper, nareži na kolutarje in daj v vodo.
3. Spakaj kot s krompirjem naredi s porom.
4. Štedilnik ugasni in vse skupaj zmešaj s paličnim mešalnikom.
5. Po vsi juha na krožniku daj še gor 40 kapljic pekote omake.
6. Po veliki krogi na jekiku.

JUHA, Uroče Pekoce

POTREBUJEŠ

- 3 večje krompirje
- Por,
- Voda 3 dl,
- Pekoa smaka choc kotis 14/15.

POSTOPEK:

1. Voda pusti na štedilniku 10 min.
2. Krompir olup, operi, nareži na kolutarje in daj v vodo.
3. Spak kot s krompirjem naredi s porom.
4. Štedilnik ugasni in vse skupaj zmešaj s paličnim mešalnikom.
5. Ko bo juha na kromniku dajte še gor 40 kapljic pekoc smaka.
6. Pa veliki kres na jeziku.

Uroča fižolova juha & angelčki.

- 1 kg različnih mamičnih fižolov
- 3 misičaste klobase
- kumpir naravnega porra
- porci peteršil
- vrhovi koperja
- olje, sol

Vse sestavine zmešamo, prižgemo in nato
plesat.

Nebiše nje kuhano poschij.

4. B

POUSTVARJANJE

4.2020

Zmes - trsine spremembe (testo) PIZZA

TESTO:

- 400 g moke
- 25 g svežega kvasa + žlička sladkorja
- 2 žličke soli
- 3 žličke olivnega olja
- 2 dl mlečne vode

Vse sestavine zmešamo v testo. Nato damo testo vzhajati. Če je dovolj vzhajano ga razvaljamo in damo v pekač. V testo damo poljubne sestavine. Jaz sem dala pelate, sunko, dve vrsti sira, čebulo, šampinjone in tuno. Pečemo na najvišji temperaturi, približno 12 min.

Dobro tek! ▼

Kuža na morju

Po morju plava kuža,
veselo se smeji,
čaka zlato ribico,
da ves srečen jo ulovi.

Ribica je mala,
po morju veselo plava,
»kjuti« ima oči,
veselo se smeji.

Kuža se utrudil je,
na plaži zdaj leži,
čisto je pozabil,
da na večerjo se mudi.

Bodi kul!

Bodi dober, bodi kul,
saj vem, da si prijazen ful.
Brez pomislekov ločuj
in NAŠO Zemljo obvaruj.
To naredi za naravo in
človekovo prijazno glavo.
Če ne ločuješ – to je fuj!
Zato ločuj, varuj in spoštuj!
Bodi vzornik in ne upornik!

Moj kaktus

Je še majhen,
a prav tako bo postal moj pravi
junak,
o njem bo pisal pesmi vsak prav rad.

Je moj pravi pirat,
vode nima kaj rad,
čeprav ceni jo prav vsak.

Ko pijem vodo,
še njemu malo je dam,
ker zelo rada ga imam.

Ti peresnica lena!

Moja peresnica najraje lenari v torbi. Nikoli noče, da jo odprem. Njene sanje so, da bo nekega dne prazna. Pisala se ji zdijo težka. Vsakič, ko jo dam pod klop, se naredi zelo veliko samo zato, da bi jo dala nazaj v torbo. Všeč ji je, ko malicam. Takrat lahko spi.

Torba ji je povedala, da bo v njej kmalu veliko pisal. Spoznala je, da so pisala vedno dobre volje, kar ji sprva ni bilo všeč. Barvicam je bilo všeč, ko so bile v peresnici, še bolj pa, ko sem jih uporabljala.

Tako je peresnica spoznala, da je zabavno biti uporaben.

4. C

TI PERESNICA LENA!

Barvica Sara

Nekoč je živela lepa, rumena barvica, po imenu Sara. Zelo rada je risala in pela. Imela je čudežno sposobnost. Znala je peti, kakor še nobena barvica doslej.

Nekega dne je imela priložnost nastopiti v operni hiši. Opazili so jo uspešni pokrovitelji. Ti so ji ponudili snemanje lastnega albuma. Barvica je seveda privolila. Začela je skladati svoje pesmi. Te je nato posnela. Postale so svetovno znane.

Sara je bila zdaj poznana celotnemu svetu. Vsi so želeli album z njenim avtogramom. Življenje se ji je čisto spremenilo. Zdaj je bila obkrožena z oboževalci in novinarji. Bila je prva barvica, ki ji je to uspelo, in še danes obstaja njena zvezda na pločniku slavnih v ZDA.

4. C

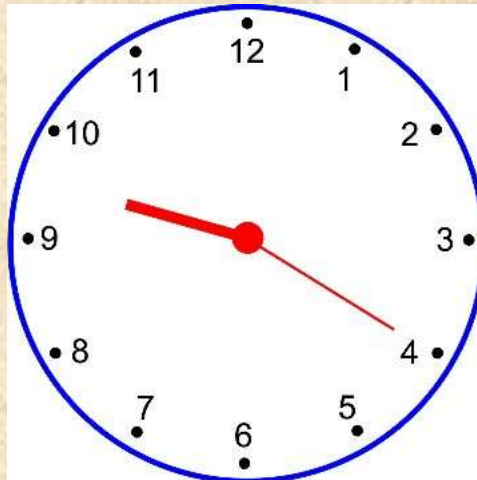
BARVICA SARA

Ti ura požrešna!

Ura je bila tako lačna, da ni mogla nehati jesti številok. A, ko jih je pojedla 24, je bila sita. In ko je sita, ne more pojesti niti ene več.

Nekega mrzlega dne je ura pojedla 30 številok. Pozabila je, da če jih poje več kot 24, začne kašljati in bruhati, kar se je tudi zgodilo. Ko pa je prenehala s kašljanjem in bruhanjem, se je ura naučila, da nikoli več ne bo pojedla več kot 24 številok. Ko si je to rekla, je bila zelo ponosna nase. Zdaj ve, kaj se zgodi, če poje več kot 24 številok.

4. C

TI URA POŽREŠNA

Draga narava, kako se vedemo do tebe?!

Veliko živali umira zaradi smeti, posebno ribe, ki jedo to grdo plastiko. Zaradi požarov se dim vali po celem svetu in živali ter rastline morajo umreti.

Bodimo prijazni do narave, ne mečimo smeti, reciklirajmo, ne uporabljajmo preveč plastike. Zemljo ohranimo lepo za vse dni.

Kako moramo skrbeti za naš planet, da bo lep

Skrbimo za naše okolje.

Kaj naj naredimo za naš svet?

Roboti nam ne smejo prekrižati poti.

Bolni smo zaradi onesnaženega zraka.

Igrače lahko izdelamo iz odpadnih materialov.

Morje je vedno bolj onesnaženo.

Onesnažen je cel svet zaradi ljudi.

Zares bi bilo lepo, če bi bil svet čist.

Antarktika se topi zaradi podnebja.

Plastike je v morju vedno več.

Lepo bi bilo, da bi v tovarnah izdelovali manj plastike.

Ali je mogoče, da popravimo naš odnos do narave?

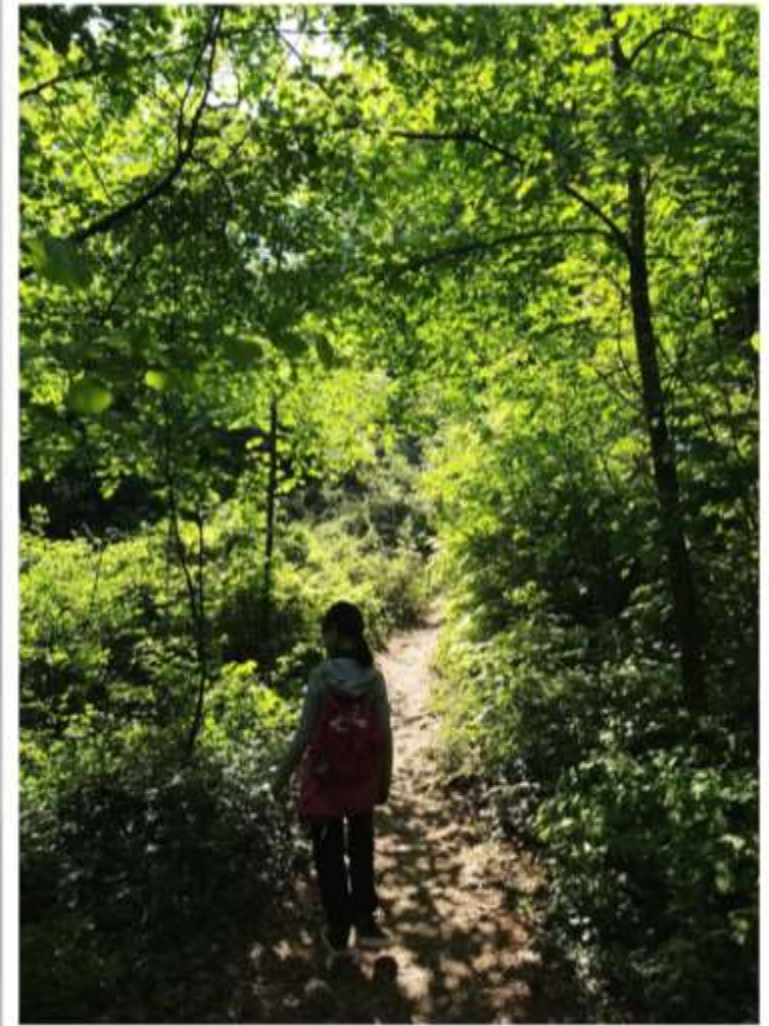
Naš vsakdan naj bo prijaznejši do okolja.

Ekipam, ki čistijo smo lahko hvaležni.

To naj bo vam v opomin, da vsak dan razmislimo, kaj smo dobrega storili.

Sprehod sem opravil v svojem kraju Sela pri Dobovi.
Naj vam pokažem pogled iz moje sobe ...

Naš vrt in pogled na travnik.

V Selah pri Dobovi
imamo bobre. Rad
opazujem in
fotografiram njihovo
delo.

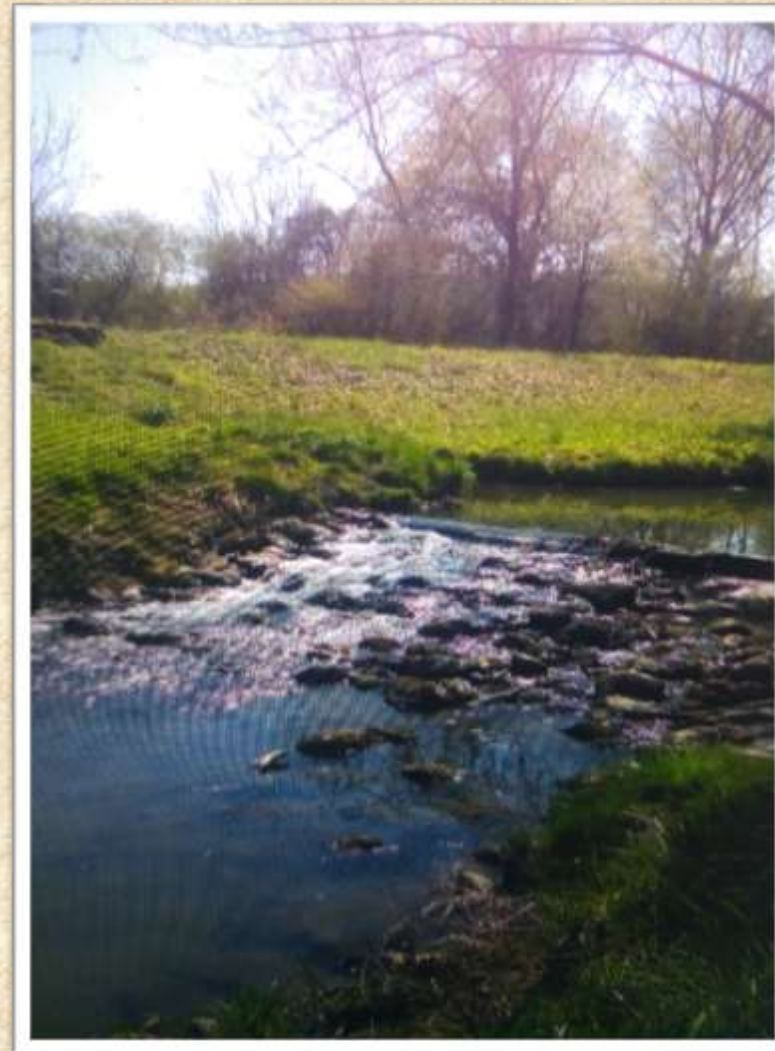
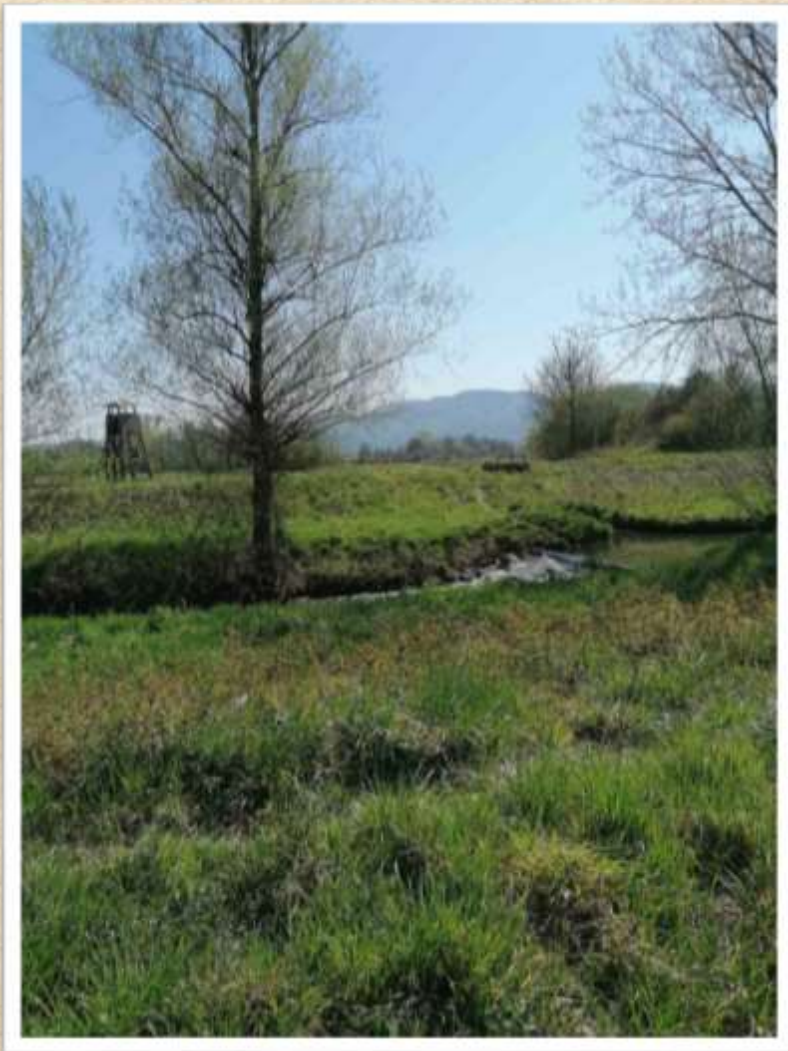
Bobrov jez.

Navdušen sem nad tem, kaj vse najdem. Na vsakem sprehodu je nekaj novega. Danes sem našel sveže sledi bobrovega dela.

Mesto, kjer se sprostim.

Zemlja je naš planet

Zemlja je lep in edini planet s pitno vodo in zrakom, ki ga potrebujemo za življenje. Moramo ga ohraniti, kakršen je, torej lepega, čistega in prijaznega. Mi pa moramo reči HVALA, saj to, kar ima ta planet, je nekaj, kar ima samo on. Lahko bi rekli, da ima pravi zaklad.

Želimo, da je Zemlja čista, to ni tako lahko. Zadaj je že umazana in onesnažena. Hitro jo umažemo, težje pa spet nazaj očistimo. Včasih bi se morali vprašati, kaj bi bilo, če bi se morali preseliti na Mars. Zapustiti bi morali domači planet, ki nam je poznan. Vprašati bi se morali tudi, zakaj. Zakaj to počnemo, če vemo, da so posledice tega slabe. Tega se zavedamo, a to še vedno počnemo.

Zemlja bo enkrat tudi umrla. Lahko bi živela dlje, a ne bo zmogla več. S tem nam bo vrnila, kar smo ji naredili. Če bi Zemlja govorila, bi rekla: »Pa pojdite živeti na Mars, ker si ga tako zelo želite.«

Ne vem, kako bi mi bilo, če bi morala gledati Zemljo s čisto drugega in zelo oddaljenega planeta. Tega si ne želim in verjamem, da si tudi večina ljudi ne. Zato pomagajmo Zemlji, da se to ne bo zgodilo in da bo še dolgo živela. Že najmanjša vrečka v smeteh in ne na tleh pomeni veliko. S tem bomo osrečili sebe, svoje bližnje, vse na svetu, še najbolj pa naš lep planet, Zemljo.

Vprašanje je, da če bomo morali kdaj na Mars. Takrat ne bomo vedeli, kaj nas tam čaka. Mogoče nezemljani, Marsovci. Tega si ne želim ne jaz in tudi večina ljudi. Zato še enkrat prosim in poudarjam. Pomagajmo Zemlji, dokler je to še sploh mogoče!

Zemlja je naš dom

Na Zemlji smo mi doma,
zato želimo si, da je ohranjena.

Zemlja naš domači je planet,
zato želimo si na njem živeti.

Na Marsu življenja ni.
Kako bi potem na njem živeli mi?

Za življenje potrebujemo vodo in zrak,
tega pa nima planet vsak.

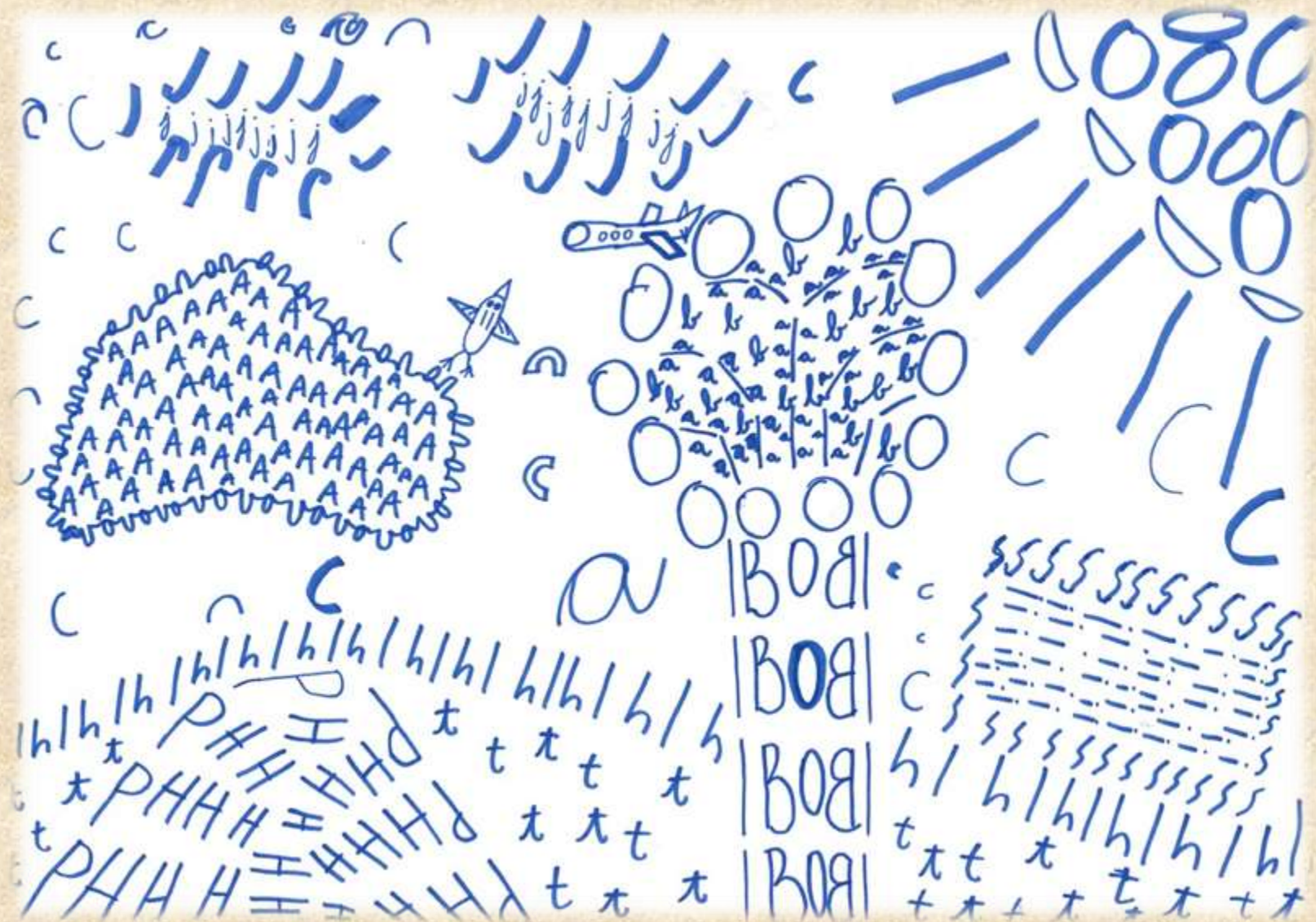
Ima ju le naš planet Zemlja,
zato ohraniti ga je treba zaradi življenja.

Zemlja

Na Zemlji je sedem celin in poselili smo jih šest. Ostala je le še Antarktika. Tam je dom veliko živalim. Zemljo krasijo tudi trije oceani. Tihi, Indijski in Atlantski ocean.

Ljudje smo na njej že več tisoč let. Vzrejamo živali in vzgajamo rastline. S tem smo se prilagodili okolju in spremembam. Vsi moramo Zemlji pomagati, da bo pognala nove rastline. Ljudje smo jo zelo ranili. Če ne bi bilo nas, mogoče ne bi bilo globalnega segrevanja, luknje v ozonskem plašču. Ko so vojne, umre veliko ljudi, živali in tudi rastline zelo trpijo. Veliko ljudem je mar samo za denar in naredijo vse, pa naj stane kar hoče. Sekajo drevesa. V Amazoniji posekajo gozdove v velikosti več nogometnih igrišč, to je veliko dreves na dan. Zemljo uničujemo tudi z gradnjo mest, naselij ... Ljudje se moramo zavedati, kaj počnemo. Ko se vozimo z avtomobili, ko mečemo odpadke, ko uživamo zdravila, ko posegamo v naravo. Bolje se je peljati s kolesom ali vlakom. Bolje je uporabljati papirnate vrečke. Bolje je uživati naravna domača zdravila (npr. sirupi, različna zelišča, čaji). Zelo dobro je naravo opazovati čisto in ne, da gledaš v kup smeti. Na svetu so brezdomci. Tudi ti si zaslužijo domove.

Zemljo moramo obvarovati, da ne bo treba narediti premika z nje. Mogoče novega doma ne bomo našli, zato moramo ostati na Zemlji in ji pomagati.

KAJ BI BILO?

Kaj bi bilo z nami,
če Zemlje ne bi poznali?

Kaj bi storil Kras,
če ne bi bilo nas?

Veste, kaj bi se zgodilo,
če nas na Zemlji ne bi bilo?

Zemlja ne bi propadla,
vsaka smet bi razpadla.

KO ZEMLJA IZREČE POZDRAV

Zemlja izreče pozdrav,
naj bo svet srečen in zdrav.
Ko pozdrav Zemlja bo izrekla,
ljudstvo bo misel kar spekla.

Koliko let nam je še ostalo?
Upajmo, da kaj bo pomagalo.

Zemlji je zdaj hudo,
a mi na to dovolj še ne pomislimo.

Če bi se na Mars preselili in ga onesnaževali,
nikakor ne bi napredovali,
zato ne sodimo naravi
kakor požrešni kravi.

Kako pa naj ji sodimo?
Pojdimo, zvezde vprašajmo!
Ah, kaj pa zvezde vedo?
Zemlja umira, se potaplja pod vodo.

Zemlji pomagati moramo zdaj,
Saj za nas ne obstaja pot nazaj.
Mi se za Zemljo premalo žrtvujemo,
žal samo sebi kljubujemo.

Ladje pristanejo v gmoti smeti,
a to nas na žalost dovolj ne skrbi.
Uničili bomo ta svet,
da tu ne bo več za živeti.

Rešimo Zemljo

Zemlja nam je ponudila življenje, ki ga nismo zavrnil. Zakaj jo potem onesnažujemo?

Zemlja je posebna, je srce naših življenj, je droben kamenček, ki je ustvaril morja, je pravo zlato, ki je pomembno kakor vsaka rastlina. Zemlja je zelo posebna, mogoče smo mi, bitja, ki živimo na Zemlji, edina bitja v vesolju. Če Zemlje ne rešimo, bo cel ekosistem porušen. Ne glede na to, kje živimo, kaj imamo ali kje in kako se prehranjujemo, vsi, prav vsi bi morali kaj prispevati k temu. Vsi živimo na Zemlji, vsi se prehranjujemo z njenimi sadovi, vsem se to zdi kot nekaj vsakdanjega. Meni pa ne, ker vse živali so ogrožene, vse rastline in tudi mi, ljudje. Zelo smo inteligentni, lepi, kar pa se tiče pameti, pa imam drugo mnenje. Samo pogledjmo smeti, ki ležijo na tleh in uničujejo okolje, okolje, v katerem živimo.

Samo srce Zemlje je počeno, počeno kakor razpoka v kamnu. Če razpoke kmalu ne popravimo, lahko samo žalujemo in gledamo, kaj smo storili Zemlji.

ZEMLJA

Zemlja lep je planet,
zato je ne bomo onesnaževali,
da jo bomo lahko obdržali.

Da bi celo obdržali,
bomo raje sodelovali
in odpadke ločevali.

Če veliko potujemo,
zrak onesnažujemo,
najhuje pa je z avtom,
zato se raje pridružimo skavtom.

Da bi kožo celo ohranili,
bomo kakšno rožo posadili,
da se bi Zemlji oddolžili za to,
kar smo ji storili.

Da bi življenje na Zemlji ohranili,
se bomo potrudili
in čim manj neuporabnih izdelkov kupili.

ZEMLJA IMA POMEN

Na Marsu živeti ne znamo,
zato Zemljo spoštujemo.
Je onesnažena in poražena,
zato ji pomagajmo.

Rastline imamo zato,
da naravo varujemo.
Želimo Zemljo zdravo,
a zdravju niti blizu ni.

Varujmo naravo
za dobro pridelavo.
Na Zemlji čista voda je bila,
sedaj pa le umazana.

Zemlje ohranjati ne znamo,
ker samo uničevati znamo.

FRANCE PREŠEREN

Prešern napisal je Zdravljico,
v kateri izpostavil je našo kraljico.
O premirju med sosedi govori,
a le redko še to drži.
Ljudje pohlepni so,
zato vojne nastajajo.

Nato hočejo vsi,
a le eden jo lahko dobi.
Mir se v sovraštvo spremeni
in kmalu vse pomori.

Prešern pesmi je junak,
daj vsak otrok ga imel je rad.
Doktor fig je tudi bil
in vsem otrokom fige delil.

Reven je bil zelo,
zato Julija ga ni hotela kar tako.
Povodnega moža napisal je,
v katerem Urško odnesel je.

Dobrega srca je bil,
saj dekletom rože je delil.
Družine skoraj ni poznal,
a dobrega srca je ostal.

Pesnike druge je spoznal
in jih s svojim talentom
navduševal.
Ko njegov prijatelj se je utopil,
spomin nanj je v sonetu osvežil.

V pesmih vsi so uživali
in jih z veseljem poslušali.

Vedno spominjali se ga bomo vsi,
ker njegova Zdravljica v naših srcih živi.

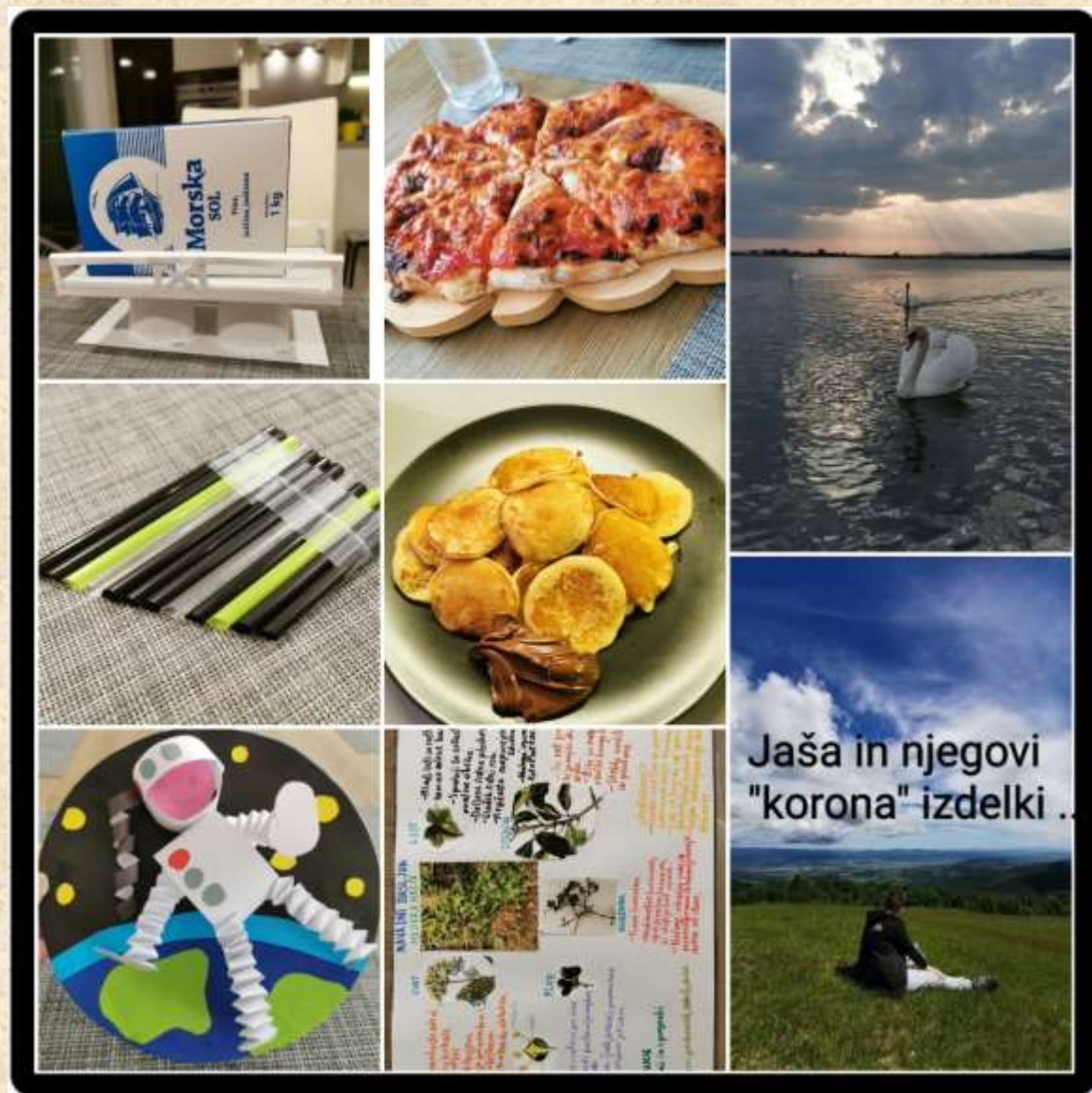

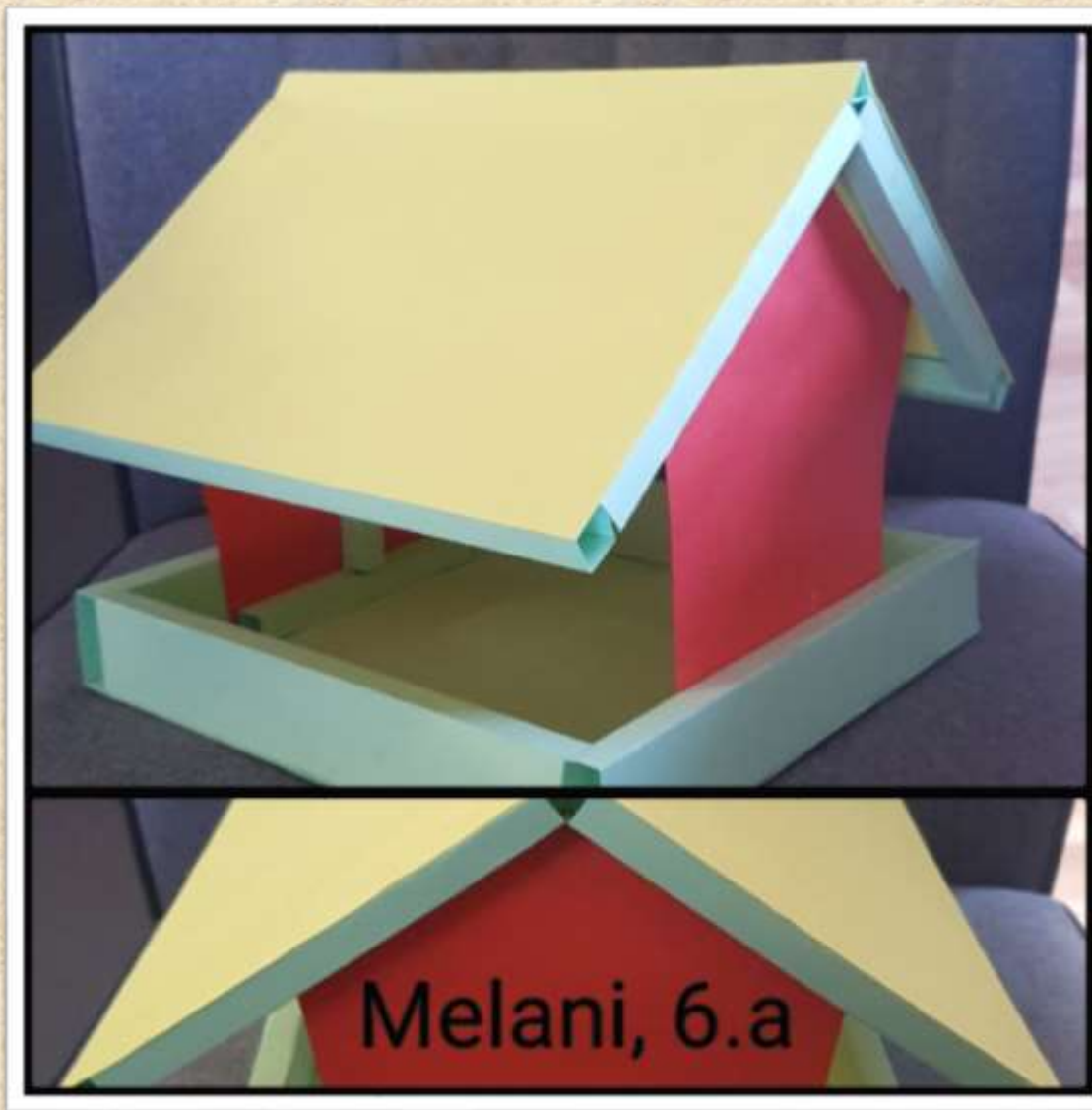

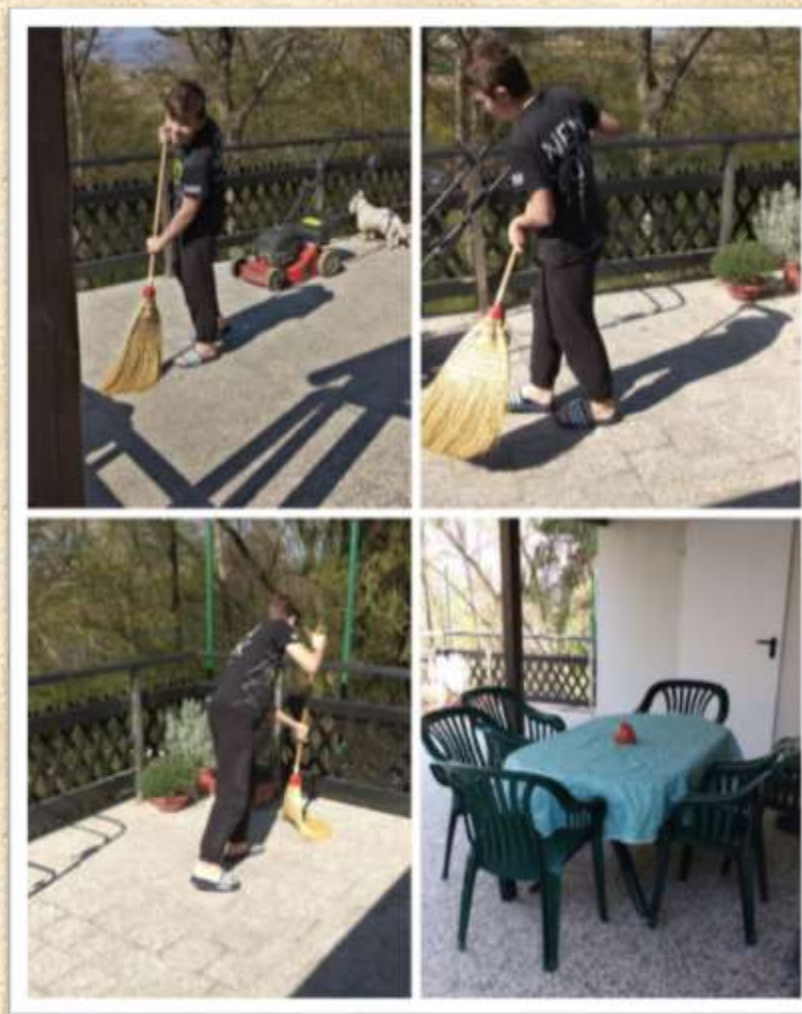

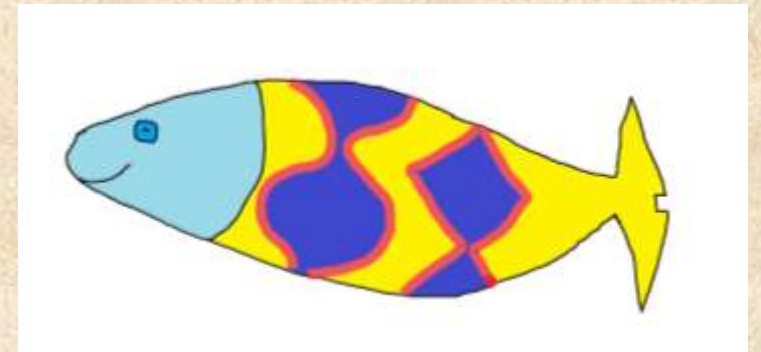
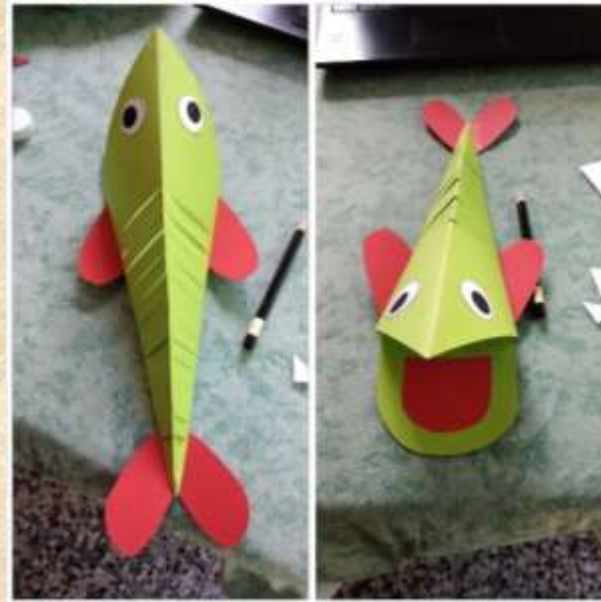
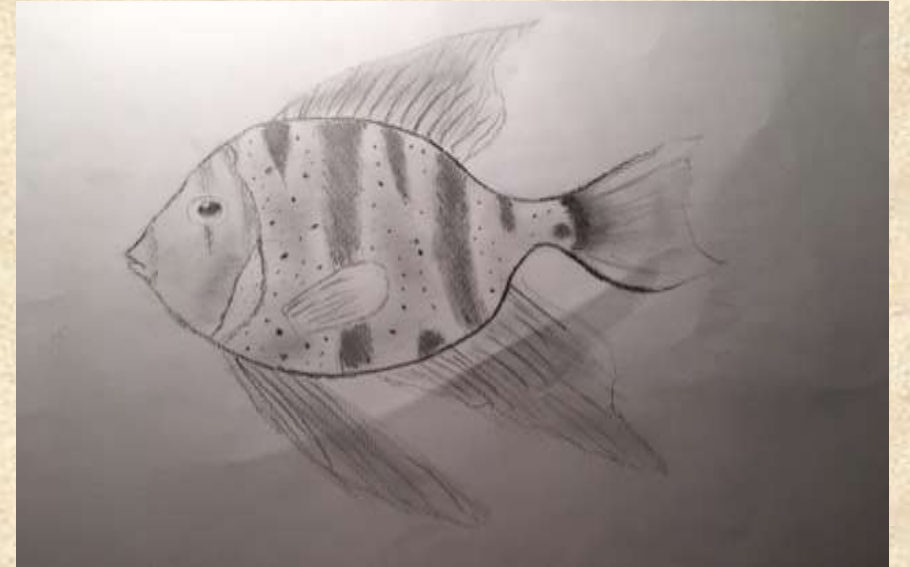

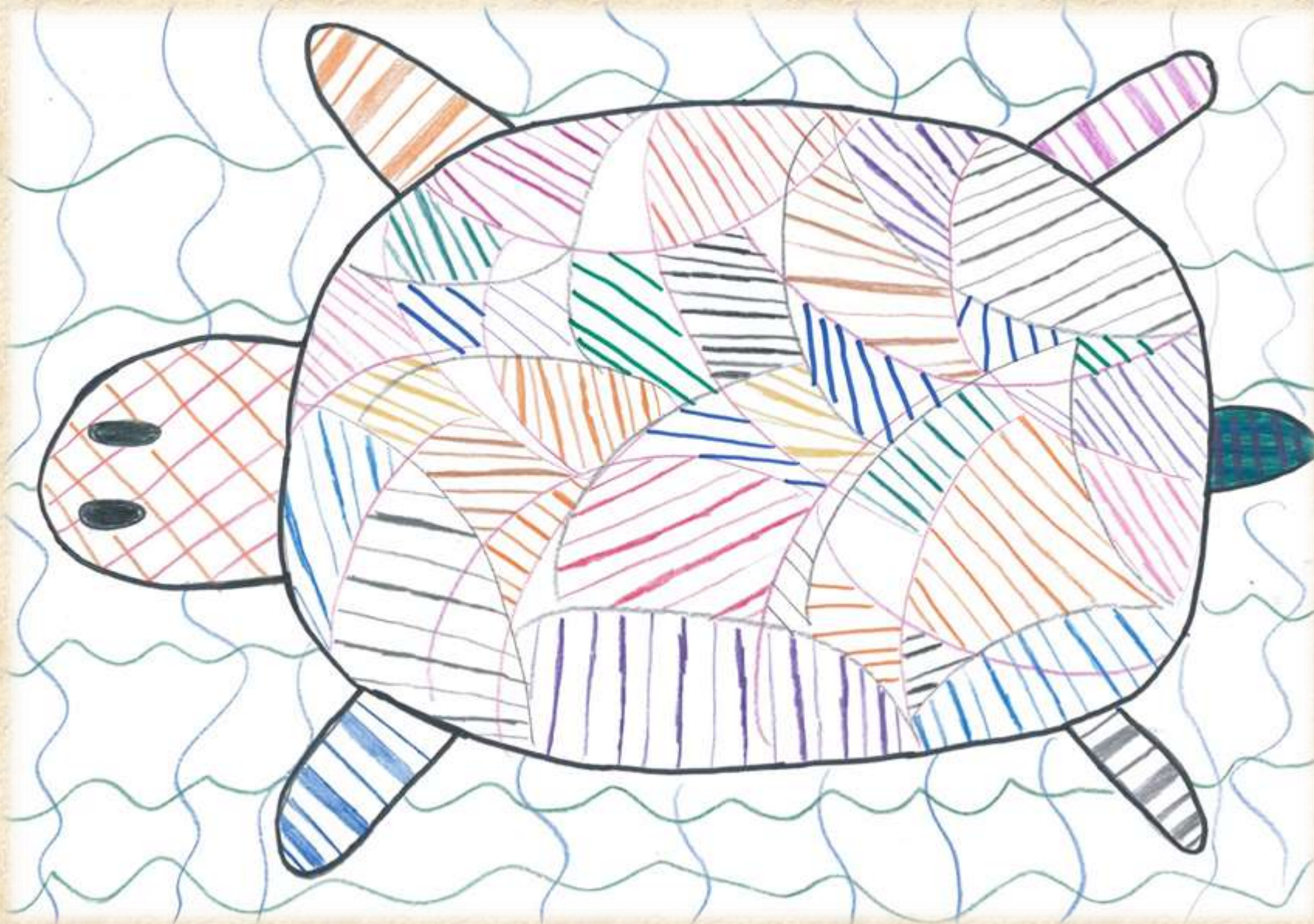

VSI SMO ODGOVORNI

Požari v Amazoniji, Avstraliji in Sibiriji. Potapljanje držav, kot so Taivan in Maldivi. Segrevanje ozračja, mile zime z manj snega in manj pitne vode. Povzpeli smo se na vrh prehranjevalne verige. Vse bolj uničujemo naravne lepote planeta Zemlje.

Sami smo se spravili v to godljo.

Vse pogostejše se porajajo nova vprašanja o tem, kako odpraviti te težave. Nastajajo različne ideje, kot so znanstveno-fantastične ladje in rakete, pošiljanje smeti v črno luknjo in izdelovanje robotov čistilcev in še kakšna bi se našla. To z roboti bi mogoče še šlo.

A vsi vemo, da smo odgovorni za posledice svojih dejanj.

Onesnaževali smo, ne da bi se tega zavedali, zdaj bodo morale bodoče generacije popravljati težavo. Prepričan sem pa, da manj razvite države ne nameravajo ustaviti svojega razvoja industrije, tovarn in drugih množičnih onesnaževalcev okolja. Mogoče se bo zgodilo isto, kot se je pred več sto tisoč leti dogajalo na Antarktiki, ko so tam še rasle palme.

Znanstveniki pravijo, da bo to največja katastrofa do zdaj in da bo izumrlo med 65 % in 75 % vseh živih organizmov. V zadnjih desetletjih se na Zemlji temperatura močno zvišuje. Govori se, da bo na Arktiki do leta 2050 zmanjkalo ledu.

Veliki umi združujejo moči in nas skušajo rešiti. Toda, tudi mi bi jim lahko pomagali, če bi se več vozili s kolesi ali hodili peš. Znanstveniki iščejo zamenjave za fluorna olja, ki jih uporabljamo pri industriji. Ljudje snemajo dokumentarne filme in pišejo različne članke, da nas ozavestijo o onesnaževanju. To pa je namen tudi mojega spisa. Nekateri govorijo, da je to nepomembno, saj bomo tako ali tako enkrat vsi umrli. Drugi se pripravljajo na katastrofo, kot da so zgodila jutri.

Toda, če se vsak malo potrudi, se lahko izvlečemo iz te godlje in naredimo svet boljši.

Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo!

Kako naj začnem zgodbo, ker se to ni dogajalo le nekoč, ampak se dogaja vsak dan. SMETI! No, to je tudi zgodba o dečku, ki je že od malih nog sanjal, da bi odpotoval na Mars in raziskoval vesolje. Na Marsu si je želel zgraditi hišo. Fant je imel dolge svetle lase in velike črne oči, ime mu je bilo Peter. Živel je na velikem otoku in hodil v privatno šolo. Oboževal je morje. Bil je zelo vesel, da živi nekaj metrov do obale. Vendar se ni mogel kopati v njem. Le zakaj? Zato, ker so smeti segale od obale pa vse do onkraj morja. Ampak deček se ni čudil niti žalosten ni bil. Imel je zelo bogate starše, ki so ga razvajali in ker se ni mogel kopati v morju, so mu kupili bazen. Za Zemljo pa jim ni bilo mar.

Plastika je ležala prav povsod. Niso bili prav nič ekološko usmerjeni. Ne morem naštet, kaj vse so Zemljani počeli, ker je mogoče boljše vprašanje, česa niso – onesnaževali so zrak, vodo in tla.

Deček je pomislil, da bo odpotoval na Mars, če je Zemlja tako onesnažena. Začel je delati načrt kako odpotovati.

Zapisal si je:

1. korak: zgraditi raketo
2. korak: potovalni načrt
3. korak: kaj vzeti na Mars
4. korak: pristanek na Marsu
5. korak: povabiti prijatelje ter zgraditi hišo

Dan za dnem je brskal po internetu, se trudil, potil, mučil se je in jezil – na koncu pa že smejal in čez pet let je imel raketo. Bila je pripravljena na odhod.

Pognal je raketo in čez nekaj minut poletel. Potoval je približno dva meseca in končno prispel na Mars. Ponosno je izstopil iz rakete, a ko se je dotaknil tal, se je skoraj zadušil. Zrak je bil zelo gost, poln smoga, kisika zelo malo. Po zraku so plavali kovinski delci. Vse je bilo megleno in temno. Deček se je ustrašil in kolikor hitro se je dalo, pobegnil nazaj v raketo. Pomislil je, da je to sedaj njegov novi dom, tukaj bo na varnem. A še predstavljal si ni, da je življenje na Marsu nemogoče. Hotel je pogledati na internet, koliko stopinj je na Marsu in kakšno bo vreme naslednji dan, vendar na njegovo začudenje internet ni delal. Nekaj časa je skozi okno še opazoval površino Marsa, potem pa znova zagnal raketo in se vrnil na Zemljo. Ko se je spuščal proti Zemlji, proti svojemu otoku, je videl nekaj, kar mu je dalo misliti. Pav na vsakem koticu zemeljske skorje, je bilo polno odlagališč plastike. Smeti so ležale nametane ena na drugo, da je od daleč izgledalo kot veliki pisani otoki. Zamislil se je. Takoj po pristanku rakete na domačih tleh, je organiziral čistilno akcijo. Ker je bil sin zelo bogatih staršev, je svojim prijateljem moral plačati, da so prišli pomagat. Dečki so delali dneve in noči, da so uredili in pospravili nekaj kilometrov obale. Vendar so po nekaj dneh vsi spoznali, da je sedaj lepše in da se celo diha lažje. Takrat se je naš deček ozrl proti Marsu in čisto tiho zašepetal: «Hvala, Mars, za tole učno lekcijo.»

Od tistega dne nikoli več ni vrgel niti papirčka na tla. V trgovini nikoli več ni kupil plastične vrečke. Kasneje si je kupil električni avto, da ni onesnaževal zraka. Postal je zgleden državljan in pošten Zemljan. Morali bi se zgledovati po njem. Peter je že takrat zapisal: Na Marsu živeti ne znamo, zato Zemlje ne damo. In ta rek še danes kroži med nami, saj vidite – še mi v šoli pišemo spis o tem.

Naša razredna pravila:

Kar imam dobrega, delim s sošolci.
Skrbim za dobro počutje sebe in ostalih.
Spoštujem, da nimamo vsi enakega
mnenja.
Učim se.

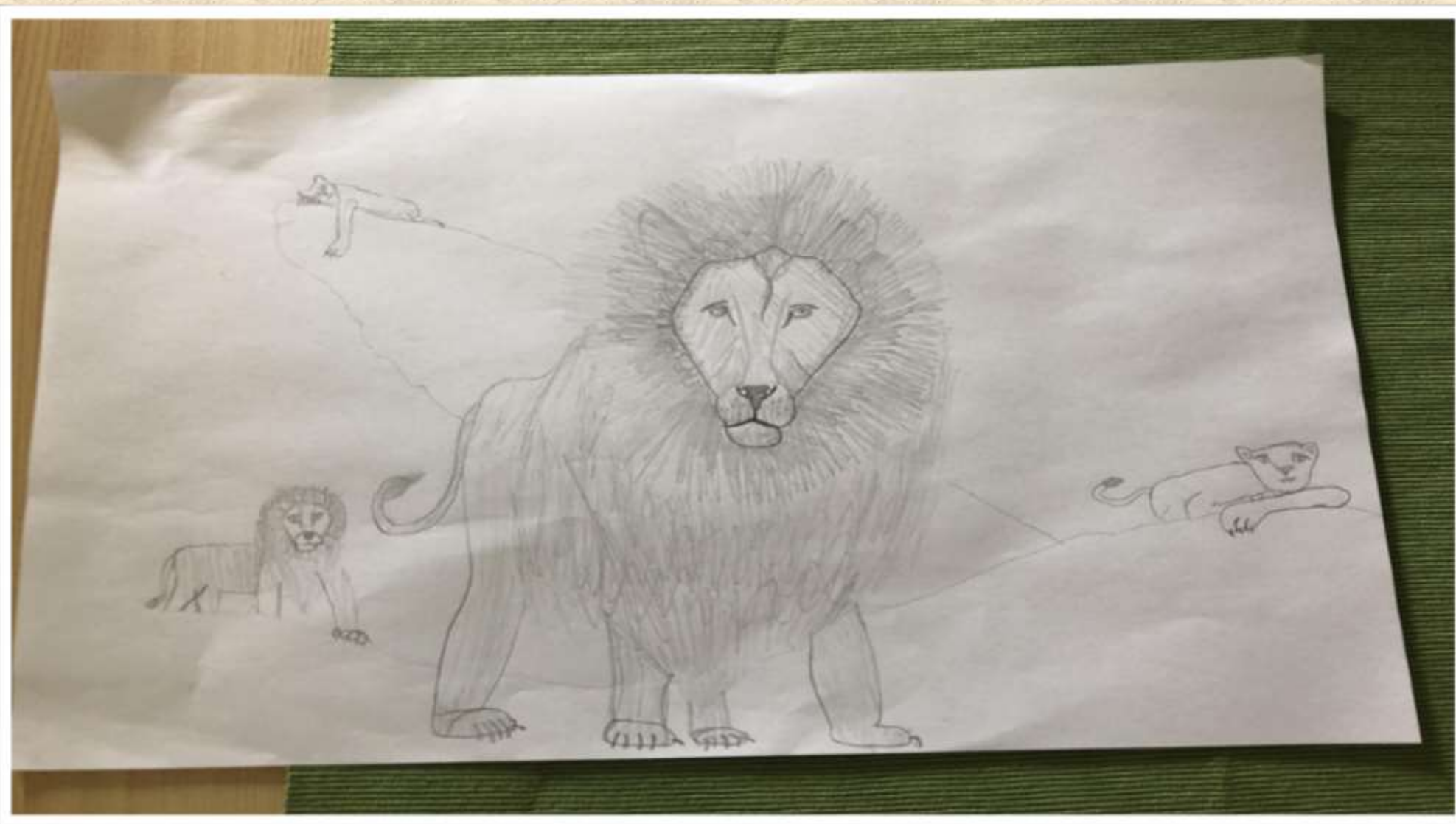
MIMOGREDE

KADAR GREŠ MIMO ČLOVEKA,
KI NI MU LEPO,
NE POJDI LE HLADNO MIMO,
PODAJ MU, PODAJMU MU
ROKO.

KADAR GREŠ MIMO POTI,
KJER SANJE UGASLE ŽIVE,
NE POJDI LE HLADNO MIMO,
OGLASI SE MIMOGREDE.

Za vsako dobro opravljeno nalogo v učilnici
nalepimo na zid srce.

Ne zmerjam drugih zaradi razlik, ampak se z njimi pogovorim in jih sprejemem medse.

- POGREŠALA SEM:
- sošolke
 - pouk in šolo
 - Šola na daljavo mi je bila težja, kot navadna šola.
 - Komaj sem čakala, da grem nazaj v pravo šolo.
 - Tam mi je lažje.
 - Med karanteno sem pogrešala sošolce.
 - Že dolgo se nisem tako veselila šole.

EGIPČANI SO ČASTILI NA DVCATE
RAZLIČNIH BOGOV IN BOGINJ. V
NJIHOVI DOLGI ZGODOVINI SO
NEKATERI BOGOVI POSTAJALI
BOLJ PRILJUBLJENI, DRUGI MANJ.

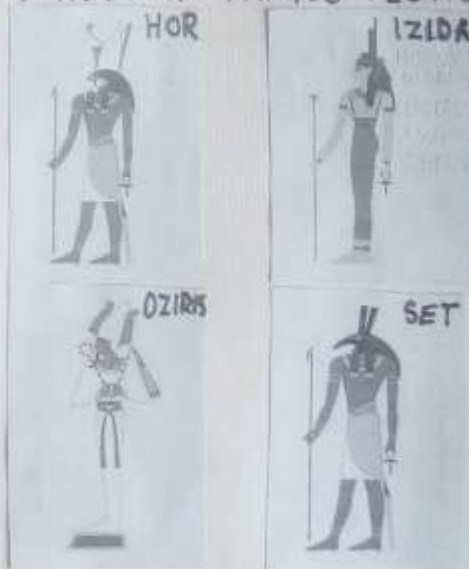
EGIPČANSKI BOGOVI	
EGIPČANSKI BOGOVI	OPIS
Amon	kralj bogov
Anubis	bog mrtvih (upodobljen je s šakalovo glavo)
Apis	bog plodnosti (v podobi črnega teka)
Aton	bog sonca, življenja in ljubezni
Hator	boгинja neba, ljubezni in veselja (upodobljena s kravjo glavo)
Hor	bog sonca in neba, sin Ozirisa in Izide (upodobljen kot sokol)
Izida	boгинja plodnosti (upodobljena s sončevimi ploščami med kravji rogovi)
Maat	boгинja resnice in pravice
Nut	boгинja neba, mati Ozirisa, Izide in Seta
Oziris	bog sonca in plodnosti, Horov oče, laiden mož in brat, sodnik mrtvih v podzemlju
Ptah	stvarnik sveta, zaščitnik umetnikov in rokodelcev
Raa	bog sonca, navdaj bi bog starega Egipta
Serapis	bog rodovitnosti, vladar podzemlja
Set	bog vojne in teme (upodobljen kot bojevnik z živalsko glavo)

V ENEM OD MITOV, V KATEREM SE
SET IN HOR PO OZIRISOVI SHRTI
BORITA ZA OBLAST JE SET HORU
IZPRASKAL LEVO OKO. VEČINO
OČESA STA OBNOVILA HATOR
IN TOT. ZADNJI DEL, PA JE
USTVARIL MORDA ČUDEŠ.
KO JE BIL O HOROVO OKO SPET CELO, GA JE HOR POKUDIL
SVOJEMU OČETU OZIRISU, V UPANJU, DA GA BO OBUDIL
V ŽIVLJENJE. HOROVO OKO JE ZATO POGOSTO
SIMBOLIZIRALO ŽRTVOVANJE, OZDRAVLJENJE IN ZAŠČITO.

HOROVO OKO

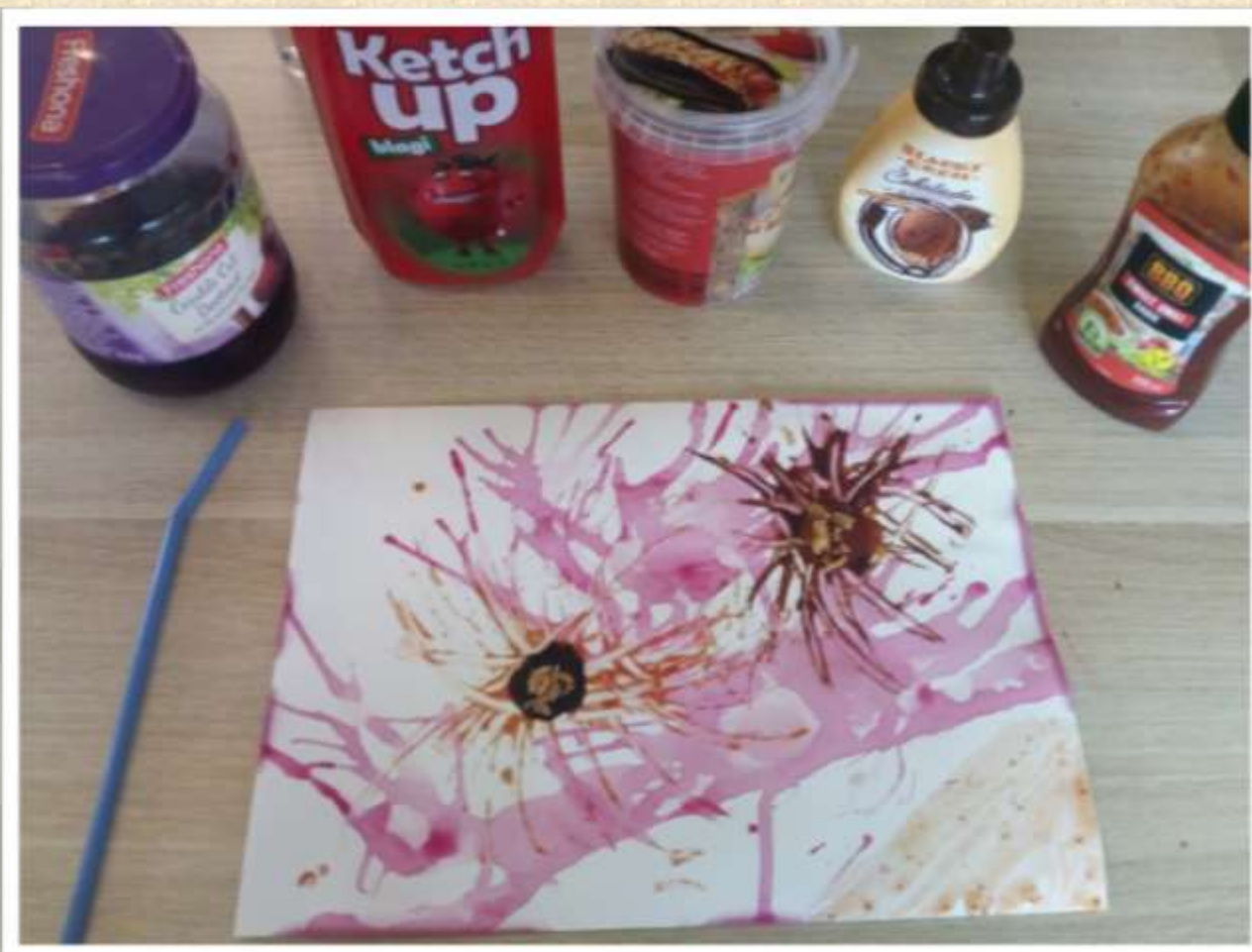
HOROVO OKO JE SIMBOL ZAŠČITE VLADARSKE
MOČI IN DOBREGA ZDRAVLJA. SIMBOL PREDSTAVLJA
VNOS PODATKOV V MAŠO ZAVEST IN PODZAVEST
TER GA SESTAVLJA 6 FIGUR, KI USTREZAJO
NAŠIM ČUTILOM: DOTIKU, OKUŠU, SLUHU, MISLI, VIDU
IN VONJU. FARAONI SO VERJELI, DA JIH SIMBOL ŠČITI V ŽIVLJENJU
NA ZEMLJI IN V ONOSTRANSTVU.
SIMBOL SO UPORABLJALI TUDI POMORŠČAKI STAREGA

EGIPTA IN LJUDSTVA
BLIŽNJEGA VZHODA, SAJ
SO VERJELI, DA JIM BO
SIMBOL NA NJIHOVH PLO-
VILIH OMOGOČAL NJIHOV
MIRNO IN VARNO PLOVIDBO

ZANIMIVA IZDELKA, KI STA NASTALA V ČASU KORONAŠOLE.

Okusno presenečenje za mamo, ki ga je ob materinskem dnevu spekla Tisa.

Učenci in učenke so tudi v času dela na daljavo pridno brali ...

David Hill: SE VI'DVA SIMON

Simon je deček, ki se je rodil z mišično distrofijo; ta bolezen ga je priklenila na voziček, zato je njegovo življenje nekoliko drugačno. Kljub temu, da je navzven drugačen kot njegovi vrstniki, je v sebi enak kot drugi. Simon je vedno pozitiven in zabaven. Ima najboljšega prijatelja Nathana, s katerim gre v zgodbi skozi več dogodivščin. MOJE MNENJE: Ob tej knjigi imam mešane občutke. Po eni strani mi je všeč, saj je zelo pozitivna. Simonova bolezen je predstavljena na humorističen način in v dobri, svetli luči. Po drugi strani pa mi ni bil všeč konec, saj ne maram zgodb z žalostnim zaključkom.

Sama knjiga mi je všeč predvsem, ker je zelo »berljivo« napisana.

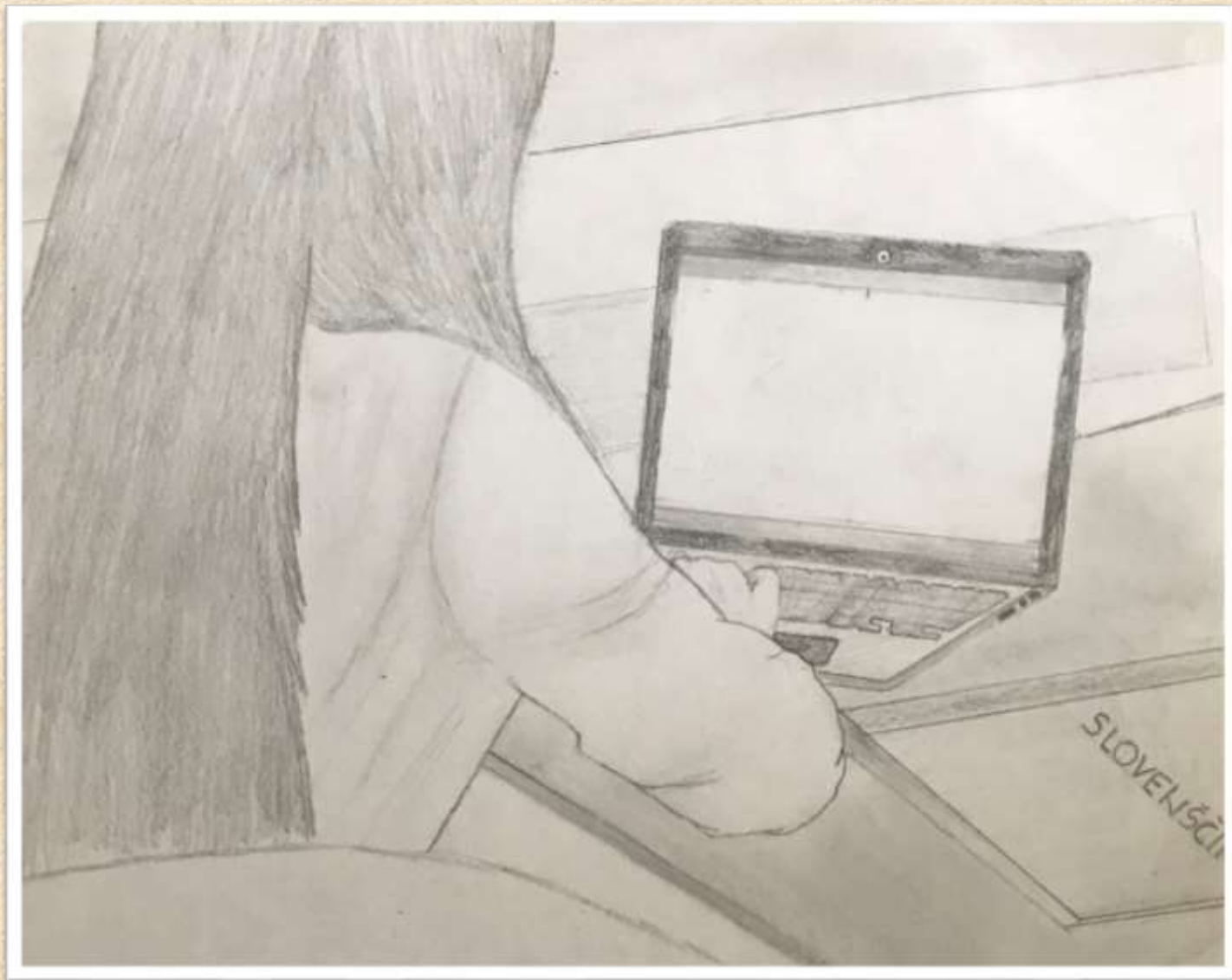
Priporočila bi jo vsem, ki želijo videti svet (čeprav skozi bolezen) v pozitivnejši luči. Še posebej naj jo vzamejo v roke tisti, ki radi berejo »čustvene knjige« - to so knjige, ki te istočasno spravijo v smeh in v jok - so pravi čustveni vrtiljak.

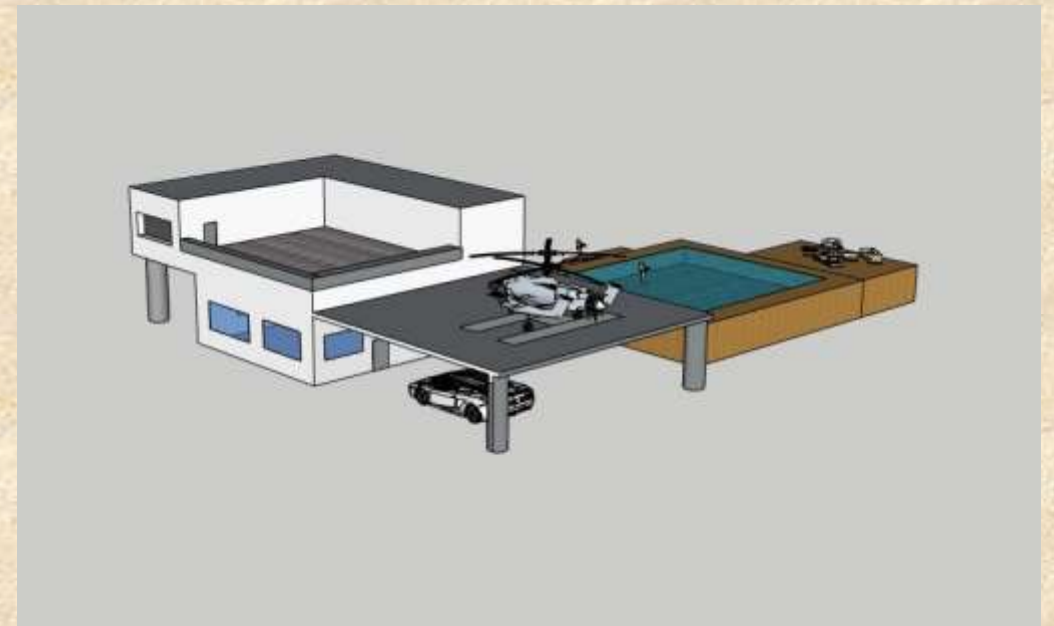
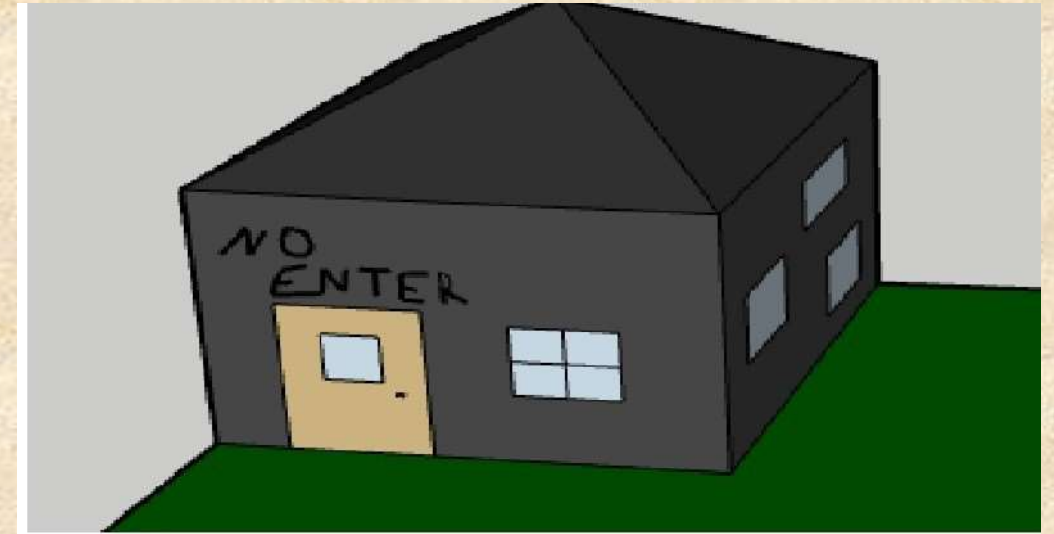
Učenci so se preizkusili tudi v izdelavi »domačih« glasbil.

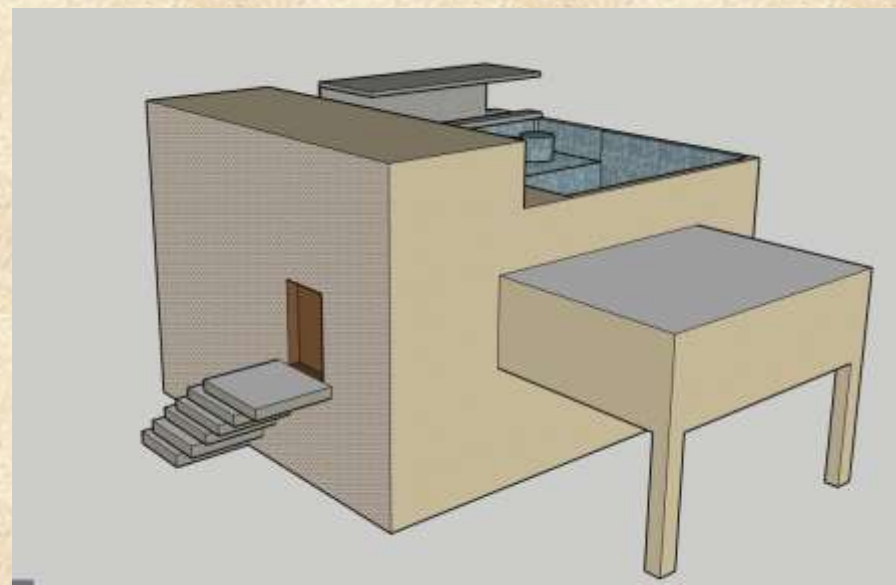
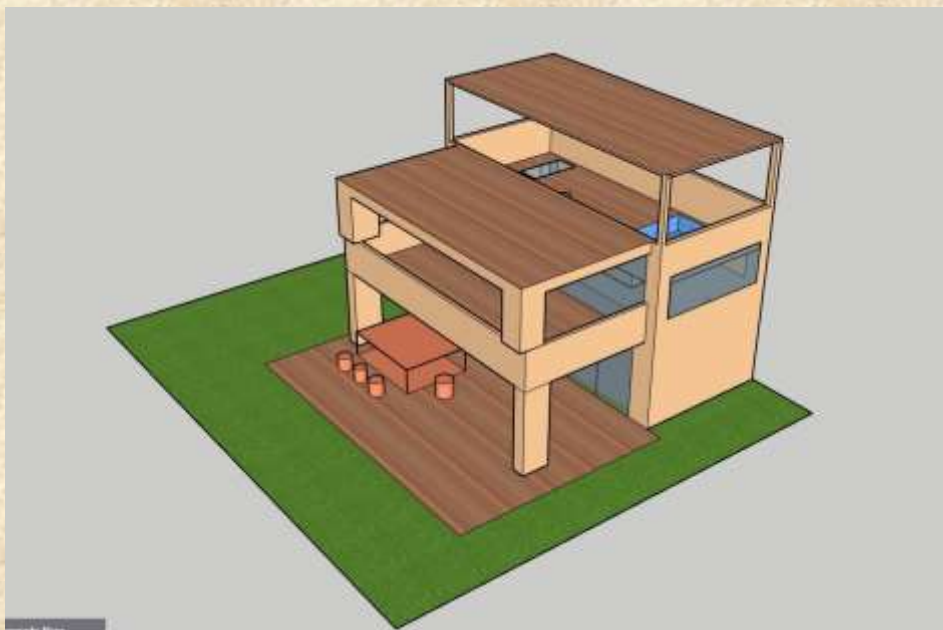
Pri gledališkem klubu so ustvaril ročno lutko. Preizkusili so se je tudi v japonski umetnosti pripovedovanja zgodb ob slikah – gledališče kamišibaj.

RISBE UČENCEV, KI SO NASTALE PRI POUKU TEHNIKE IN
TEHNOLOGIJE.

Ah, kam so šle zime?

»Joj, kako je toplo!« zavzdihnem, ko prestopim prag naših vhodnih vrat. Pogledam na termometer. Šestnajst stopinj celzija. »No, očitno ne potrebujem te debele bunde.« Psički Neli nadenem povodec in sprehodiva se po gozdu. Na tleh zagledam majhne bele pikice. »Zvončki!? Pa saj je januar!« Sklonim se in jih nekaj nabere za babico. »Oh kako bo vesela!«

Skupaj z Nelo hitro stečeva nazaj domov.

V kuhinji me pričakata mami in babica. Zvončke izročim babici, ki me začudeno pogleda: »Ja hvala! Ali so že zunaj?«

»Ja kaj ni to čudno? Šele januar je ...«

»Seveda je. Daj, pridi na klopco ob peči, ti bom povedala, kakšne so bile zime, ko sem bila jaz še majhna punčka.« Usedemo se ob še toplo krušno peč. Ne predstavljam si, kako bi bilo, če je ne bi imeli. Med hladnimi dnevi sem večino popoldneva preživela na njej. Ko sem bila še mlajša, sem sedela na peči in opazovala snežinke, kako počasi padajo na zemljo. Res je bilo lepo, a tega že dolgo nisem doživela.

Babica je začela pripovedovati: »Ko sem bila otrok, je bilo ogromno snega. Otroci smo v šolo hodili peš. Včasih je bilo toliko snega, da sploh nismo šli v šolo. Zelo radi smo se igrali na snegu. Saj imamo veliko hribov tod okrog, zato smo se veliko sankali. Nekateri fantje pa so celo imeli smučke. Na vasi je živel mož, ki je delal takšne kratke smučke iz lesa. Ker so bile pozimi kolone, so smuči podmazali z lojem, ki je nastal pri kolinah.«

»Zagotovo ste se zelo zabavali!« ji smeje rečem.

»Seveda, sneg je bil naša največja zabava, saj takrat še nismo imeli telefona niti televizije pa računalnika. Zvečer smo otroci hodili eden k drugemu opravljati različna dela in si pomagati. Potem smo ostali pri družinah na večerji in se še malo podružili. Otroci smo imeli radi zime tudi zato, ker je takrat nosil Sveti Miklavž. Takrat so nekateri odrasli hodili z verigami okrog po vasi in z njimi udarjali po vratih, da bi prestrašili otroke. In seveda so nas prestrašili! Spomnim se, kako sem bila neučakana, da mi bo Miklavž kaj prinesel.«

»Kaj pa si dobila za darilo?«

»Suho sadje, kot so fige, rozine, marelice in eno majhno čokoladico! Oh, kako sem bila vesela!«

V dnevno sobo pride še mami. »Mami, kakšne so bile zime, ko si bila še majhna? Se spominjaš?«

»Seveda! Snega je bilo res veliko. Segal je skoraj do vrha ograje! In ker je bilo mrzlo se še dolgo ni stalil. Kamorkoli si pogledal, vse, kar si videl, je bilo belo, pokrito s snežno odejo. Spomnim se, da takrat še niso plužili cest, zato smo otroci iz vasi morali peš v šolo po tistem visokem snegu. Ker nam je sneg oteževal pot, smo v šolo prispeli pozno in so se nam otroci iz mesta včasih posmehovali. Pa saj ni pomembno, med potjo smo se super zabavali! Po šoli smo se najprej šli sankat. Šele ko se je stemnilo, smo šli v hišo in se učili ali pa delali domačo nalogo. To, da ceste niso bile splužene, je bilo za nas otroke super. Ko se je stemnilo, smo se zbrali in se sankali kar po cestah, saj avtomobilov ni bilo.«

»To pa se sliši res zabavno!« sem pripomnila. »Zdaj si pa še bolj želim, da bi zapadel sneg! Lahko bi se sankali po hribih, se kepali, smučali, delali angelčke v snegu, gradili igluje ali snežake ...«

»Podnebje se je res spremenilo. Poglej, še peči ni treba zelo kuriti,« doda babica. »Vročinskih valov je vse več. Rastline je poleti treba tako velikokrat zalivati, da porabimo veliko vode. Veliko je požarov in povečuje se pogostost in intenzivnost ekstremnih vremenskih pojavov, kot so suše, neurja, orkani, poplave in zato nastane veliko škode. Povečuje se tudi pogostnost dihalnih obolenj, predvsem v mestih. Ponekod morajo nositi maske, sem videla na televiziji.«

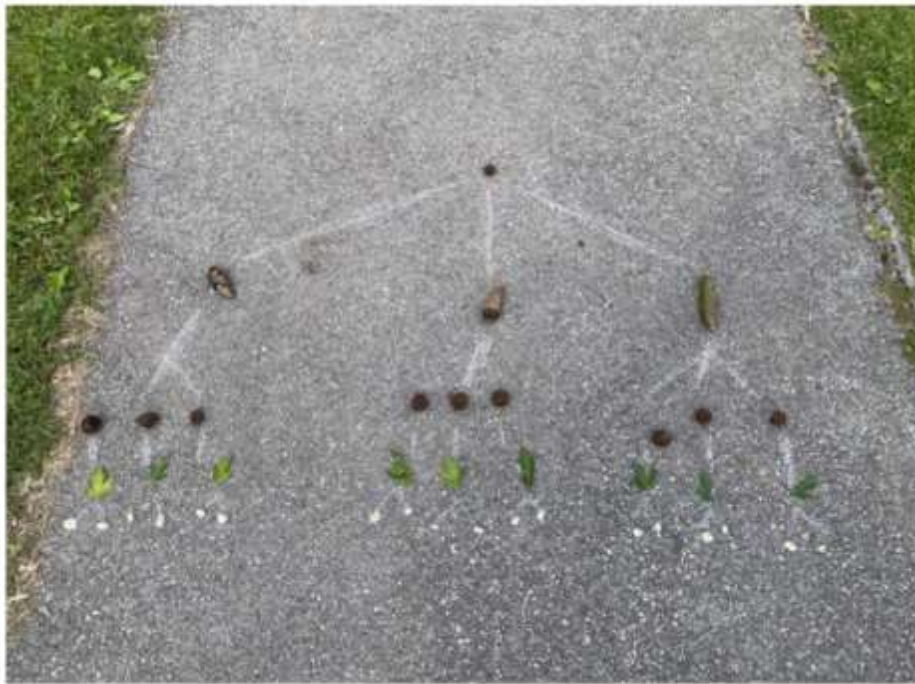
»Ja, res je. Zato se bomo morali res vsi potruditi za naš planet.«

»Poglej, čeprav smo šele januarja, je zunaj že skoraj pomlad, zvončki cvetijo, ptički pojejo. »

»Res je babi. Ah, kam so šle te zime?«

MATEMATIČNA NALOGA – DREVESNI DIAGRAM

Pri matematiki smo se učili, ustvarjali in sestavljali naloge. Iz naravnih materialov, ki smo jih našli zunaj na zelenici in v parku, smo izdelali drevesne diagrame ter sestavili matematične naloge. Rešite jih še vi!

1. Koliko različnih parov čevljev je na razpolago?
2. Koliko različnih parov čevljev ima Lana na razpolago, če ne mara firme Puma in svetlo modrih vezalk?
3. V firmi Adidas je na zalogi zmanjkalo visokega modela s svetlo modrimi vezalkami in v firmi Nike trendovskega modela s svetlo zelenimi vezalkami. Koliko različnih parov čevljev ima Lana na razpolago zdaj?
4. Koliko različnih parov čevljev ima na razpolago Vita, če ne mara visokega modela in firme Adidas?
5. Eva ima v svoji omari veliko čevljev roza barve, zato si sedaj želi kupiti svetlo zelene čevlje firme Nike. Glede na drevesni prikaz ugotovi, koliko različnih parov čevljev ima na razpolago.

Legenda:

- velik storž: firma za čevlje
 - F1 – Puma
 - F2 – Adidas
 - F3 – Nike
- majhen storž: model čevljev
 - M1 – visok model
 - M2 – nizek model
 - M3 – trendovski model

- drevesni list: barva čevljev
 - B1 – roza
- marjetica: barva vezalk
 - V1 – svetlo modra
 - V2 – svetlo zelena

PARI CVETLIC

Na voljo imamo 3 različne vrste cvetic treh različnih barv.

Koliko različnih parov cvetic lahko nastane?

Če ti niso vseč marjetice, koliko parov ti ostane na razpolago?

Kolikšna je verjetnost, da si izbereš par, kjer se pojavita isti vrsti cvetic?

SADNA KUPA

Za pripravo sadne kupe imaš na razpolago tri vrste banan (rjavo, zeleno in rumeno), dve vrsti jabolk (rdečo in zeleno), ter dve vrsti jagod (gozdne in vrtne).

Koliko različnih sadnih kup si lahko pripraviš?

Koliko sadnih kup si lahko pripraviš, če ne maraš sadja zelene barve?

Kolikšna je verjetnost, da pri slepi izbiri med vsemi možnimi sadnimi kupami izbereš tisto, ki nima rjave banane in ima gozdne jagode?

Mar veš?

Mar slišiš glas svareči,
ki nosi veter ga v uho?

Prisluhni sporočilu,
ki poslednje ptice ga pojo.

Ko dvigajo v oboke
nebesne se modrine,
na krilih s sabo nosijo
sledi tovarniške sivine.

Mar vidiš odsev groze,
ki utrujeni obraz pesti?
V njem podobe ognja,
ki premnoge žrtve si lasti.

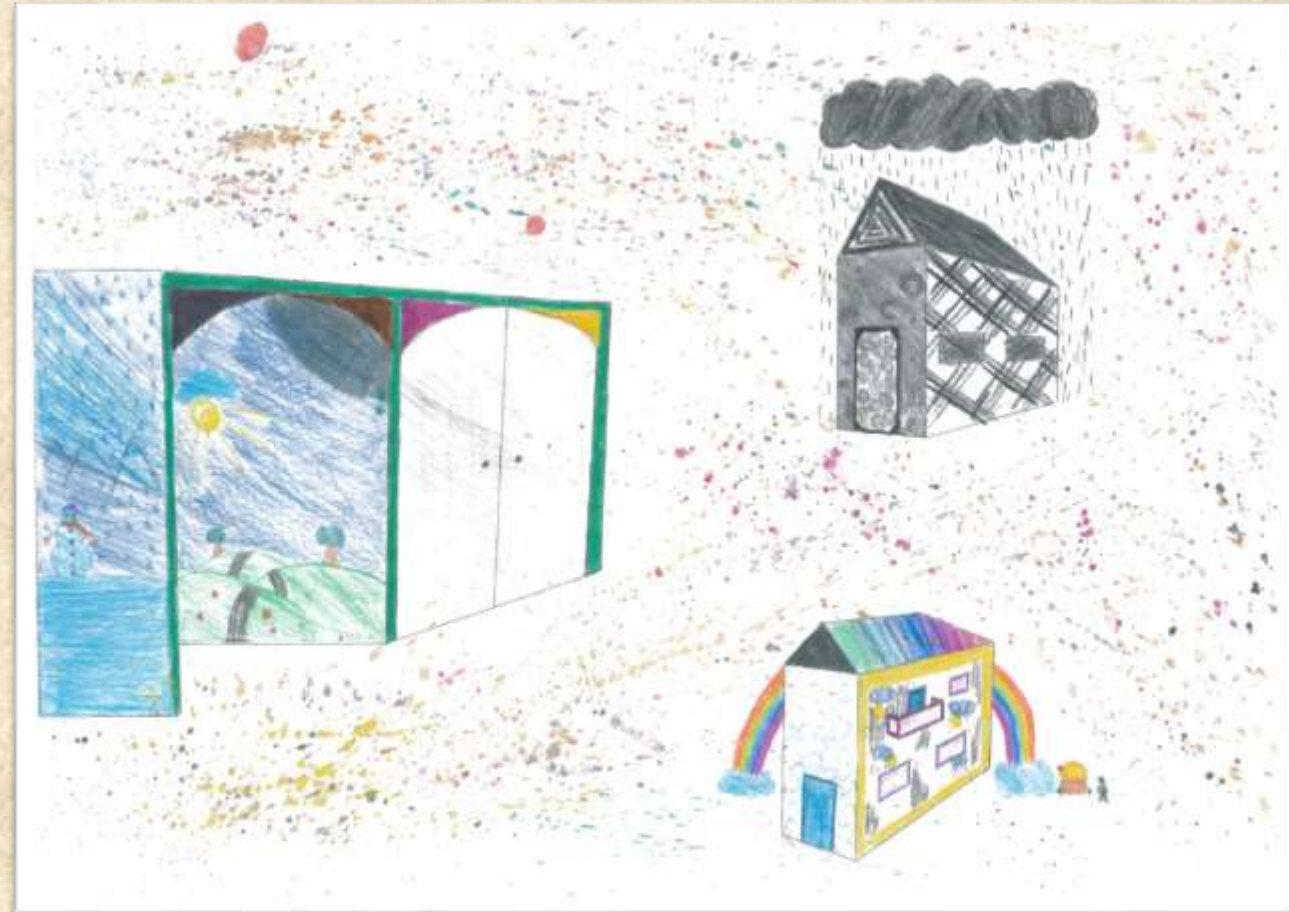
V očeh zelenomodrih še zadnja
iskra upa porazu se upira,
po licih osmojenih
si deroča solza pot utira.

Mar čutiš, da utrip
jemaje se gubi,
ko dušeča v odpadkih
svoj zadnji vzdih lovi.

Roka nehvaležna
zadaja boleče brazgotine,
sledi brezbrižnosti kalijo
nje kristalne globočine.

Slišiš, vidiš, čutiš
in vseeno mar ti ni,
v zmoti ne zaveš se,
da med prsti čas polzi.

A kljub grozotam
v duši še vedno vera tli,
pogled prodoren te sprašuje:
"Mar veš, da še prepozno ni?"

OHRANJANJE NARAVE

Danes vemo, kako smo srečni, da smo tukaj, da občudujemo naravo, svoj dom, svoje ljubljene. Da živimo in opazujemo. Da sanjamo, pišemo in ustvarjamo. Vsaka malenkost nas lahko navdihuje. Vsak hip smo na polno prisotni v našem življenju.

Vzemimo si minuto za sprehod v naravo. Uživajmo v tišini, pogledjmo v nebo in razmislimo, kako veličastno je življenje, ki ga imamo danost živeti.

Učenke so razmišljale, kakšen odnos imamo ljudje do narave. Svoja razmišljanja so strnile v kratke zapise.

Nekateri ljudje so prijazni do narave, nekateri pa so do nje nesramni in je ne spoštujejo. Mnogi se ne zavedajo, kako je narava za nas pomembna. Če najdeš v naravi plastenke, steklenice in druge odpadke, je prav, da jih pobereš in odneseš v smeti. Narava ti bo za to zelo hvaležna. Rada imam naravo, zato jo čuvam. Med sprehodom občudujem drevesa, rože, živali in poslušam petje ptic.

Naš planet je na žalost že zelo onesnažen z industrijo, izpušnimi plini, plastiko ...

Nekateri odvržejo odpadke v reke, morja, jezera. Veliko živali se zato zastrupi ali pa se ulovijo v plastiko in počasi poginejo.

Včasih je zrak že tako onesnažen, da ljudje težko dihamo.

Rada živim na planetu Zemlja, kjer hodim v šolo, se družim z družino in prijatelji. Za planet skrbim tako, da ločujem odpadke in varčujem z elektriko in vodo.

Dragi moj planet!

Kakšna onesnaženost te ogroža? Je zelo velika in nevarna, a ne?
Moramo te bolj paziti, sicer bo z življenjem in s človeštvom konec.
Zelo verjetno je, da nam bo zmanjkalo vode in kisika, ki je potreben za dihanje.
Odslej bom bolj pazila nate. Ločevala bom odpadke in sodelovala v čistilnih akcijah.
Upam, da bodo tudi ostali počasi začeli skrbeti zate in ti pomagali. Držim pesti.

Lepo te pozdravljam.

SVETOVNI DAN ZEMLJE, 22. 4. 2020

Letošnji Svetovni dan Zemlje se je zajemal gesela, ki pomagajo ohraniti naš planet, in sicer:

LIŠAJI, JE ZRAK ČIST? SAMO 1 PLANET, PLANETARNE MEJE, URBANI VRT, PEŠ P OPRAVKIH, SAMOOSKRBA, MOČ POSAMEZNIKA, MANJ JE VEČ, ZAKRPAJ – POPRAVI-ZAŠIJ, VETER V PERILU, SEJMO LEPŠO PRIHODNOST.

Učenci in učenke so se našemu planetu poklonili na različne načine: reciklirano posejali rastline, likovno in dramsko poustvarili problematiko našega planeta, poskrbeli za urejenost domače okolice, ob vsem tem pa je zadišalo še po jabolčni piti.

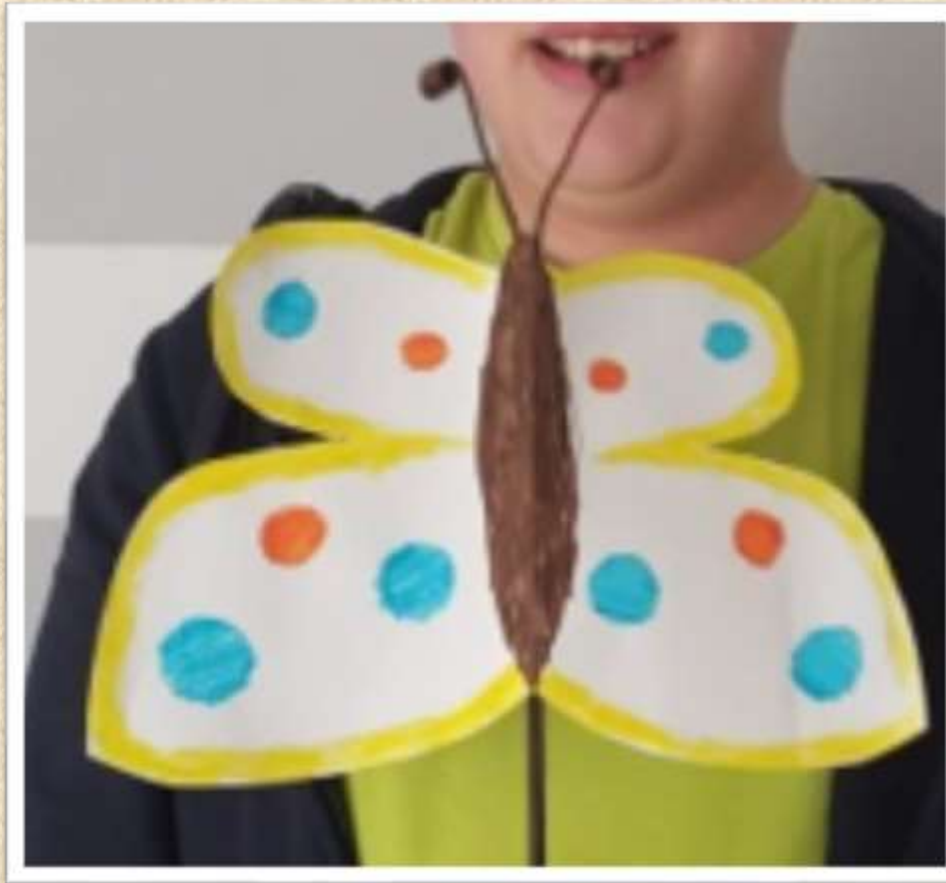

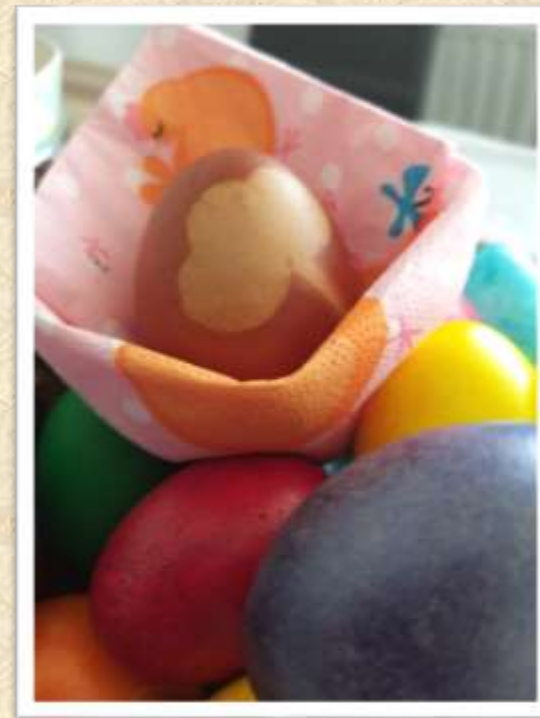
Rada imam
jabolčno pito, zato jo
pripravim kar sama.

VELIKA NOČ

Letošnja velika noč je bila nekoliko nenavadna. Zaradi koronavirusa in vseh ukrepov so se družine še bolj povezale. Ne le da je dišalo po velikonočnih dobrotah, tudi ustvarjalnost je dobila svoj razmah. Učenke in učenci v nadaljevanju predstavljajo svoje izdelke.

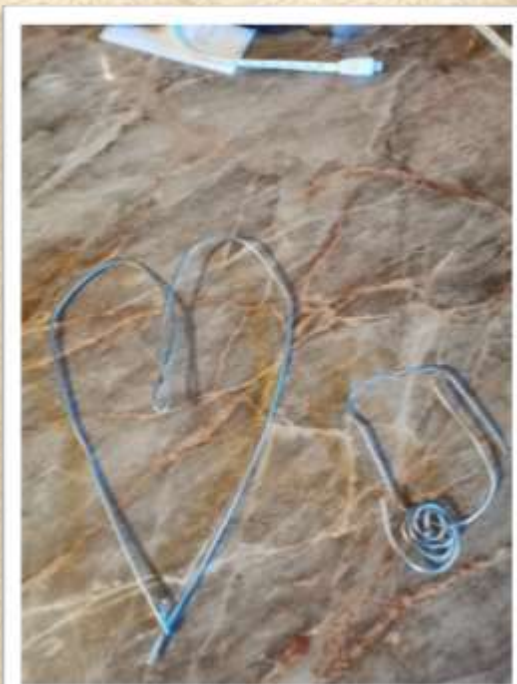

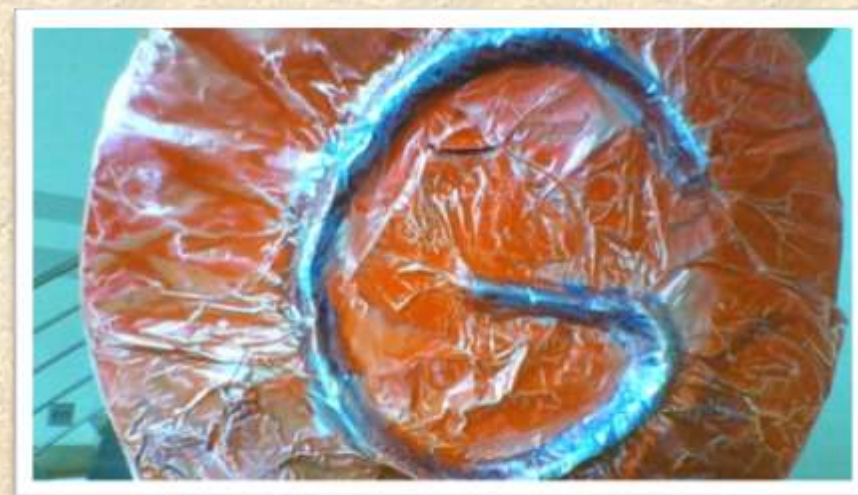
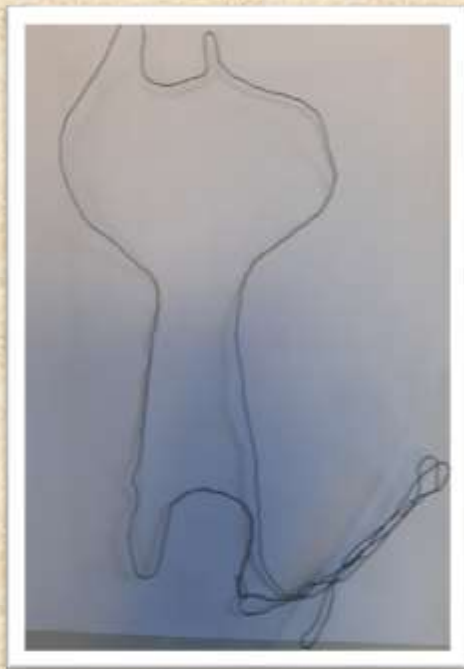
ČEBELARSKE KONČNICE RIŠE VSA SLOVENIJA

Učenci so v sodelovanju na natečaju Cela Slovenija riše panjske končnice izdelovali in risali panjske končnice.

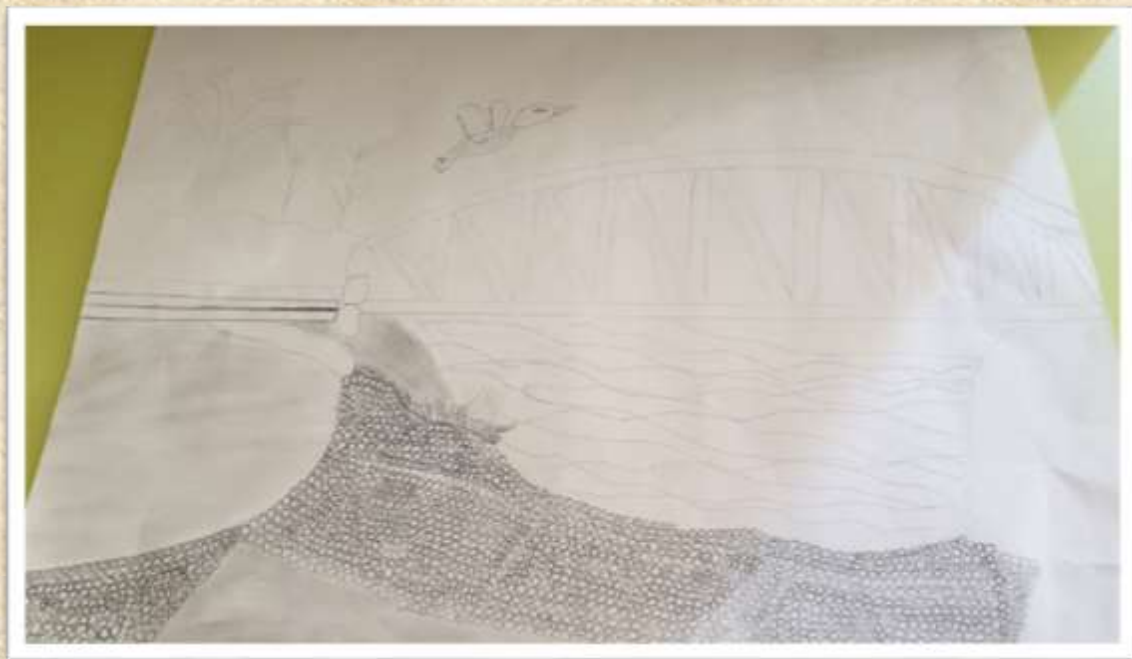

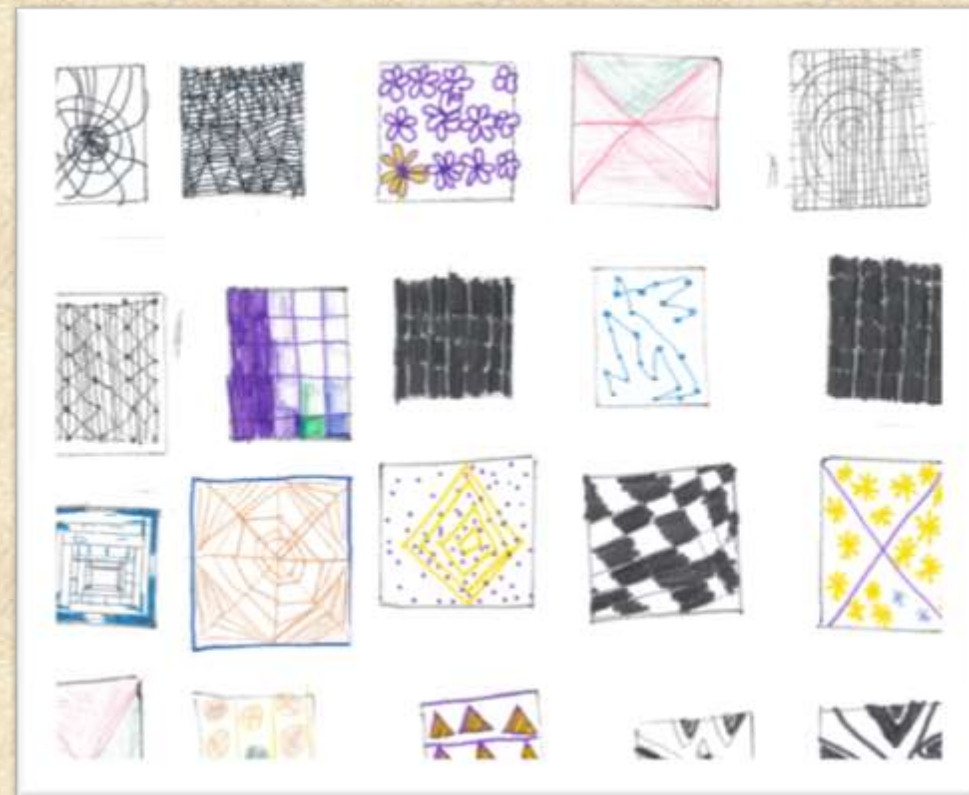
Na kulturnem dnevu z naslovom Lutkovno gledališče, ki je v aprilu potekal na daljavo, so učenci 2., 3. in 5. razreda na dano basen ustvarili lutke in odigrali dramatizacijo.

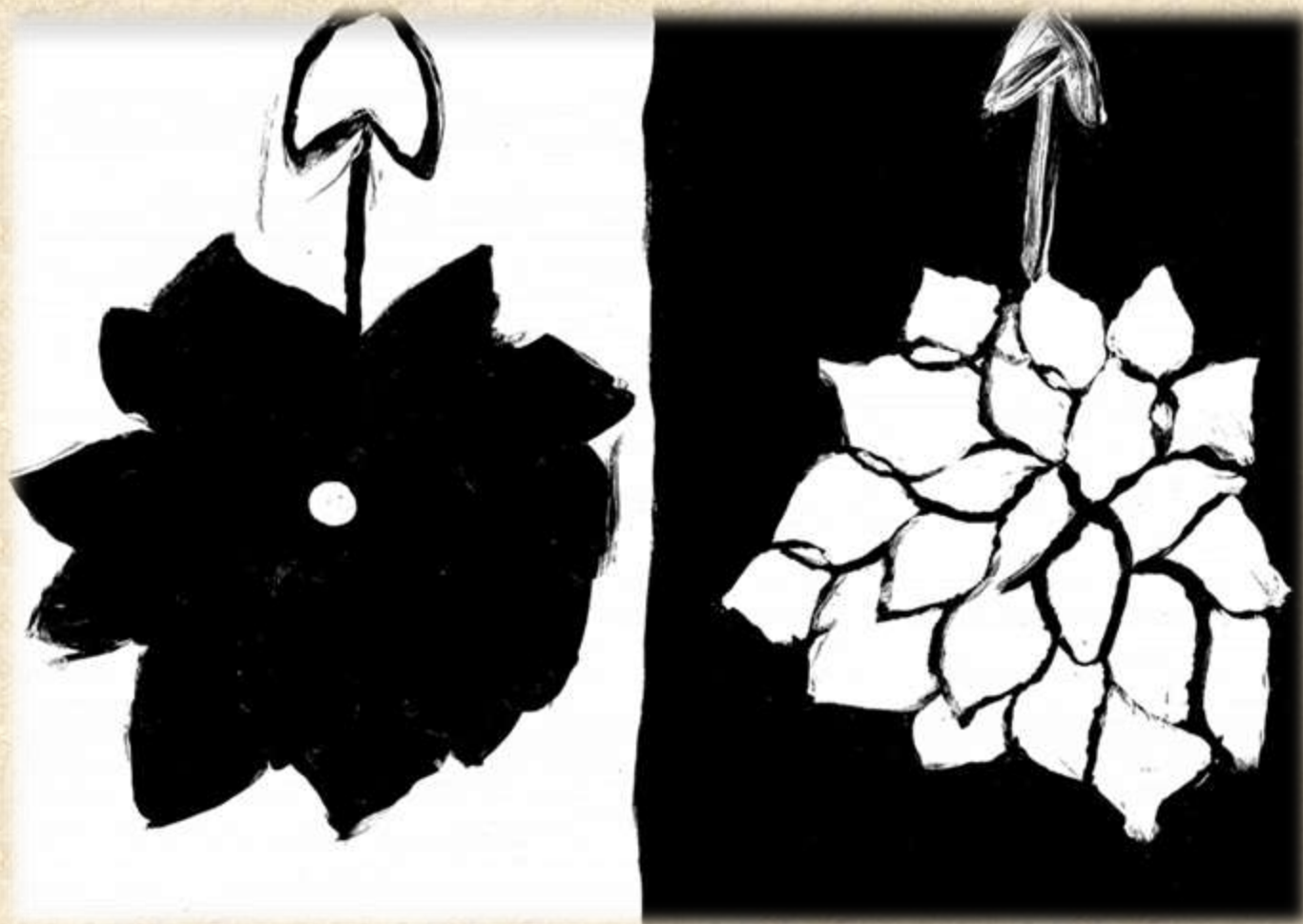
Na natečaju Svoboden kot ptica so učenci upodobili svoj kraj in ga oplemenitili z motivom ptice.

Pri uri glasbene umetnosti na daljavo so učenci 2. in 3. razreda ustvarili žabico, ki je kasneje nastopala v pesmici.

Po vrnitvi v šolo so učenci 2. in 3. razreda ustvarjali zentangle vzorce in pri tem neizmerno uživali.

ŠOLOPIS

Glasilo Osnovne šole Brežice

Uredniški odbor: učenci 1.–9. razreda

Mentorica:
Katarina Novak

Oblikovanje:
Jakob Rožnik

Fotografije:
OŠ Brežice

Fotografije izdelkov:
OŠ Brežice

Brežice, avgust 2020